

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

16 päivänä helmikuuta 2023*

Muutoksenhaku – Kieliä koskevat järjestelyt – Ilmoitus avoimista kilpailuista tutkijoiden ja tutkijoiden ryhmänjohtajien virkoja hoitavien hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi – Kielitaito – Kilpailujen toisen kielen valintamahdollisuuden rajoittaminen englannin, ranskan ja saksan kieliin – Yhteydenpidossa Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) kanssa käytettävä kieli – Asetus N:o 1 – Virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt – 1 d artiklan 1 kohta – Kieleen perustuva erilainen kohtelu – Oikeuttaminen – Yksikön etu – Vaatimus ”välittömästi toimintakykyisten” hallintovirkamiesten palvelukseen ottamisesta – Tuomioistuinvalvonta – Vaadittu näytön taso

Asiassa C-635/20 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 20.11.2020,

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Gattinara, T. Lilamand, D. Milanowska ja N. Ruiz García,
valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään L. Aguilera Ruiz ja A. Gavela Llopis,

Italian tasavalta, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan P. Gentili, avvocato dello Stato,

kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, presidentti K. Lenaerts ja varapresidentti L. Bay Larsen, jotka hoitavat ensimmäisen jaoston tuomareiden tehtäviä, sekä tuomarit A. Kumin ja I. Ziemele (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. M. Collins,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Di Bella,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.3.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikielien: espanja ja italia.

kuultuaan julkisasiamiehen 19.5.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.9.2020 antaman tuomion Espanja ja Italia v. komissio (T-401/16 ja T-443/16, ei julkaistu, EU:T:2020:409; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä kumosi ilmoituksen avoimista kilpailuista EPSO/AD/323/16 ja EPSO/AD/324/16 hallintovirkamiesten, jotka hoitavat tutkijoiden (AD 7) ja tutkijoiden ryhmänjohtajien (AD 9) virkoja, varallaololuetteloiden laatimiseksi Euroopan unionin menojen, lahjonnan torjunnan, tullin ja kaupan sekä tupakan ja väärennettyjen tuotteiden aloilla (EUVL 2016, C 187 A, s. 1) (jäljempänä riidanalainen kilpailuilmoitus).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1/58

- 2 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385), sellaisena kuin se on muutettuna 13.5.2013 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 517/2013 (EUVL 2013, L 158, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1/58), 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”[Euroopan] unionin toimielinten viralliset ja työkielet ovat bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kieli.”

- 3 Kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltion tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön [unionin] toimielimille osoittamat asiakirjat laaditaan millä tahansa virallisella kielellä lähettäjän valinnan mukaan. Vastaus laaditaan samalla kielellä.”

- 4 Mainitun asetuksen 6 artiklan sanamuoto on seuraava:

”[Unionin] toimielimet voivat antaa työjärjestyksissään yksityiskohtaiset säännöt näiden kielten käyttämistä koskevien järjestelyjen soveltamisesta.”

Henkilöstösäännöt

- 5 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt (jäljempänä henkilöstösäännöt) vahvistetaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä 29.2.1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (EYVL 1968, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 22.10.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 1023/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 15).

- 6 Henkilöstösääntöjen I osastoon, jonka otsikko on ”Yleiset säännökset”, kuuluu 1–10 c artikla.
- 7 Henkilöstösääntöjen 1 d artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Näitä henkilöstösääntöjä sovellettaessa kaikenlainen syrjintä ja esimerkiksi – – kieleen – – perustuva syrjintä on kiellettyä.
- –
6. Kaikkien syrjimättömyysperiaatteeseen ja suhteellisuusperiaatteeseen kohdistuvien rajoitusten on oltava objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja, ja niiden on vastattava henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita. – –”
- 8 Henkilöstösääntöjen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”1. Kukin toimielin määrää henkilöt, jotka kyseisessä toimielimessä käyttävät näissä henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle annettua toimivaltaa.
2. Yksi tai useampi toimielin voi kuitenkin siirtää nimittävälle viranomaiselle annetun toimivallan osittain tai kokonaan jollekin toimielimistä taikka toimielinten yhteiselle elimelle, lukuun ottamatta virkamiesten nimityksiin, ylennyksiin ja siirtoihin liittyviä päätöksiä.”
- 9 Henkilöstösääntöjen III osaston otsikko on ”Virkaura”.
- 10 Kyseisen osaston I luvussa, jonka otsikko on ”Palvelukseen ottaminen”, on henkilöstösääntöjen 27–34 artikla, ja 27 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Palvelukseen ottamisessa on pyrittävä varmistamaan, että toimielin saa palvelukseensa mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia virkamiehiä, jotka otetaan palvelukseen unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta maantieteellisesti mahdollisimman laajalta alueelta. Virkaa ei saa varata tietyn jäsenvaltion kansalaisille.”
- 11 Henkilöstösääntöjen 28 artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”Virkamieheksi voidaan nimittää ainoastaan henkilö,
- –
- d) joka on, jollei 29 artiklan 2 kohdan säännöksistä[, joissa säädetään muunlaisesta palvelukseenottomenettelystä kuin kilpailumenettelystä ja jota sovelletaan otettaessa palvelukseen johtavassa asemassa olevia virkamiehiä sekä poikkeustapauksissa täytettäessä toimia, jotka vaativat erityispätevyyttä] muuta johdu, joko tutkintotodistustensa tai kokeiden tai molempien perusteella läpäissyt kilpailun liitteen III mukaisesti,
- –
- f) jolla on perusteellinen kielitaito yhdessä unionin kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa unionin kielessä”.

12 Henkilöstösääntöjen liitteen III otsikko on ”Kilpailumenettely”. Siinä olevassa 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Kilpailua koskevan ilmoituksen vahvistaa nimittävä viranomainen sekakomitea kuultuaan.

Kilpailuilmoituksessa on täsmennettävä:

- a) kilpailun luonne (toimielimen sisäinen kilpailu, toimielinten sisäinen kilpailu, avoin kilpailu, tarvittaessa kahden tai useamman toimielimen yhteinen kilpailu),
 - b) kilpailumenettely (joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailu),
 - c) täytettäviin virkoihin liittyvien tehtävien ja velvollisuuksien luonne sekä tehtäväryhmä ja palkkaluokka,
 - d) – – täytettäviin virkoihin vaadittavat tutkinnot ja todistukset tai työkokemus,
 - e) kokeisiin perustuvissa kilpailuissa kokeiden luonne ja niiden arvostelu,
 - f) täytettävien virkojen erityisluonteesta johtuvat mahdolliset kielitaitovaatimukset,
 - g) mahdollinen enimmäisikä sekä ikärajan nostaminen, jota sovelletaan niihin muuhun henkilöstöön kuuluviin, jotka ovat hoitaneet tehtäviään vähintään vuoden ajan,
 - h) hakemusten viimeinen jättöpäivä,
- –”

13 Kyseisessä liitteessä olevan 7 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Toimielimet antavat henkilöstösääntökomiteaa kuultuaan Euroopan henkilöstövalintatoimiston [(EPSO)] tehtäväksi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että unionin virkamiehiä koskevissa valintamenettelyissä – – noudatetaan yhdenmukaisia normeja.”

Päätös 2002/620/EY

- 14 EPSO perustettiin Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, talous- ja sosiaalikomitean, alueiden komitean ja Euroopan oikeusasiamiehen 25.7.2002 tekemällä päätöksellä 2002/620/EY (EYVL 2002, L 197, s. 53).
- 15 Kyseisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan EPSO käyttää muun muassa tämän päätöksen allekirjoittaneiden toimielinten nimittäville viranomaisille henkilöstösääntöjen liitteen III mukaan kuuluvia henkilöstövalintaa koskevia valtuuksia.
- 16 Päätöksen 2002/620 4 artiklan viimeisessä virkkeessä todetaan, että mahdolliset kanteet päätöksessä tarkoitetuilla aloilla nostetaan komissiota vastaan.

Muut sovellettavat säädökset

Avoimia kilpailuja koskevat yleiset säännöt

- 17 EPSO julkaisi 27.2.2015 Euroopan unionin virallisessa lehdessä asiakirjan, jonka otsikko on ”Avoimet kilpailut – Yleiset säännöt” (EUVL 2015, C 70 A, s. 1), jonka ensimmäisessä sivulla täsmennetään, että kyseiset ”yleiset säännöt ovat olennainen osa kilpailuilmotusta. Yhdessä kilpailuilmotuksen kanssa ne muodostavat sitovat puitteet kilpailumenettelylle”.
- 18 Kyseisten yleisten sääntöjen 1.3 kohdassa, jonka otsikko on ”Edellytykset kilpailuun osallistumiselle”, todetaan kielitaidon osalta seuraavaa:

” – –

EU:n toimielinten pitkäaikaisen käytännön mukaan sisäisessä viestinnässä käytettävät kielet ovat englanti, ranska ja saksa. Ne ovat myös EU:n ulkoisessa viestinnässä ja asiakirjojen käsittelyssä tavallisimpia kieliä.

Kielet, jotka on kilpailuissa mahdollista valita toiseksi kieleksi, on määritetty toimiyksikön edun mukaisesti. Toimiyksikön edun mukaista on, että uudet työntekijät ovat heti toimintakykyisiä ja pystyvät kommunikoimaan sujuvasti päivittäisessä työssään. Muussa tapauksessa toimielinten toiminta vaikeutuisi huomattavasti.

Tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi jokaisen hakijan on suoritettava kokeet toisella kielellään, jonka on oltava jokin edellä mainituista kolmesta kielestä – myös tapauksissa, joissa hakijan ensimmäinen kieli on jokin näistä kielistä. Arvioimalla hakijoiden pätevyyttä tällä tavalla toimielimet voivat ennakoita hakijoiden valmiuksia suoriutua alusta alkaen työtehtävistään todellisissa työtilanteissa. Asialla ei ole vaikutusta myöhempään kielikoulutukseen, jonka tarkoituksena on henkilöstösääntöjen 45 artiklan 2 kohdassa edellytetyn kolmannen kielen taidon hankkiminen.”

Riidanalainen kilpailuilmotus

- 19 Unionin yleinen tuomioistuin esitti valituksenalaisen tuomion 1–15 kohdassa riidanalaisen kilpailuilmotuksen sisällön seuraavasti:

”1 [EPSO] julkaisi 26.5.2016 Euroopan unionin virallisessa lehdessä [riidanalaisen kilpailuilmotuksen]. – –

2 [Riidanalaisen kilpailuilmotuksen] johdanto-osassa ilmoitetaan – –, että kyseinen ilmoitus ja siihen liittyvät avoimia kilpailuja koskevat yleiset säännöt – – muodostavat kyseisen valintamenettelyn sitovat oikeudelliset puitteet. Siinä täsmennetään myös, että yleisten sääntöjen liitettä II – – ei sovelleta kyseessä olevaan valintamenettelyyn ja että se korvataan [riidanalaisen kilpailuilmotuksen] liitteessä II olevilla säännöillä.

– –

4 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] osassa, jonka otsikko on 'Hakukelpoisuus' ja jossa määritellään edellytykset, jotka hakijoiden on täytettävä hakemuksensa validointipäivänä, asetetaan erityiseksi osallistumisedellytykseksi '[kieliä koskevan yhteisen eurooppalaisen viitekehyksen (CEFR)] vähimmäistaso C1 jossakin [unionin] 24 virallisesta kielestä', josta käytetään nimitystä kilpailun 'kieli 1', sekä '[CEFR:n] vähimmäistaso B2 englannin, ranskan tai saksan kielessä'. Tämän toisen kielen, josta käytetään nimitystä kilpailun 'kieli 2', on ehdottomasti oltava muu kuin se kieli, jonka hakija on valinnut kieleksi 1.

5 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] samassa osassa todetaan seuraavaa:

'Näiden kilpailujen perusteella palvelukseen otettavilla henkilöillä on oltava hyvä englannin kielen (kirjallinen ja suullinen) taito. Englanti on lahjonnan torjunnan ja/tai talousrikollisuuden aloilla toimivien tutkijoiden tärkein työkieli kansainvälisissä yhteyksissä. Sen vuoksi hyvä englannin kielen taito on välttämätön riippumatta siitä, onko kyse esitysten pitämisestä, neuvottelujen käymisestä vai raporttien laatimisesta, jotta voidaan varmistaa tehokas yhteistyö ja tietojenvaihto jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kansallisten viranomaisten kanssa.'

6 Siinä täsmennetään myös, että 'hakemus on laadittava englanniksi, ranskaksi tai saksaksi'.

7 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] samassa osassa todetaan, että 'hakijan on valittava kieleksi 2 englanti, ranska tai saksa', että 'nämä ovat komission tärkeimmät työkielet – ja [että] toimiyksikön etujen mukaista on, että uudet työntekijät ovat heti toimintakykyisiä ja pystyvät kommunikoimaan sujuvasti päivittäisessä työssään ainakin yhdellä näistä kielistä'. Hakijoita kehoitetaan tältä osin tutustumaan [riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteeseen II, jonka otsikko on 'Näiden valintamenettelyjen kielijärjestelyjen perustelut' ja jossa on 'lisätietoja näiden avointen kilpailujen kieliä koskevista järjestelyistä'.

--

9 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteen II johdanto-osassa todetaan seuraavaa:

'Näiden erikoisalan kilpailujen tarkoituksena on ottaa palvelukseen hallintovirkamiehiä tarkastuksen alalla. Kilpailuilmoituksen kohdassa 'HAKUKELPOISUUS' esitetyt vaatimukset ovat [unionin] toimielinten keskeisten asiantuntemusta, kokemusta ja osaamista koskevien vaatimusten mukaisia ja niillä vastataan tarpeeseen varmistaa, että uudet työntekijät kykenevät työskentelemään tehokkaasti erityisesti muiden henkilöstön jäsenten kanssa.

Tämän vuoksi hakijoiden on valittava toinen kilpailussa käyttämistään kielistä tietyistä [unionin] virallisista kielistä. Tämä rajoitus johtuu myös budjettiin liittyvistä ja toiminnallisista syistä sekä jäljempänä 1, 2 ja 3 kohdissa kuvatuista EPSOn valintamenetelmistä. EPSOn hallituneuvosto on vahvistanut näiden kilpailujen kielivaatimukset ottaen huomioon nämä tekijät ja muita erityisiä vaatimuksia, jotka liittyvät tehtävien luonteeseen tai komission erityistarpeisiin.

Näiden kilpailujen ensisijaisena tarkoituksena on laatia varallaololuettelo hallintovirkamiesten ottamiseksi komission palvelukseen. On olennaisen tärkeää, että hallintovirkamiehet ovat heti palvelukseen astuttuaan toimintakykyisiä ja kykenevät kommunikoimaan työtovereidensa ja esimiestensä kanssa. -- komissio katsoo jäljempänä 2 kohdassa esitettyjen, kielten käyttöä [unionin] valintamenettelyissä koskevien kriteerien pohjalta, että englanti, ranska ja saksa sopivat näissä kilpailuissa parhaiten toisen kielen valintavaihtoehtoiksi.

Koska – – komission henkilöstö puhuu, kääntää ja käyttää hallinnollisessa viestinnässään yleisimmin englantia, ranskaa ja saksaa, hakijan kahdesta pakollisesta kielestä vähintään yhden on oltava jokin niistä.

Lisäksi hyvän englannin, ranskan tai saksan kielen taidon katsotaan olevan olennaisen tärkeä myös tehtäessä kansainvälistä yhteistyötä talousrikollisuuden sekä korruption ja väärennettyjen tuotteiden torjunnan alalla. Sen vuoksi hyvä englannin kielen taito on välttämätön riippumatta siitä, onko kyse esitysten pitamisestä, neuvottelujen käymisestä vai raporttien laatimisesta, jotta voidaan varmistaa tehokas yhteistyö ja tietojenvaihto jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kansallisten viranomaisten kanssa. Hakijoille järjestetään sen vuoksi arviointikeskusvaiheessa myös ylimääräinen englannin kielen ymmärtämistä mittaava koe.

Hakijoiden on käytettävä toista kilpailukieltään (englanti, ranska tai saksa) sähköisen hakemuksen täyttämiseen. EPSOn on puolestaan käytettävä näitä kieliä, kun se lähettää viestejä kaikille hakijoille, jotka ovat jättäneet validoidun hakemuksen. Samoin sen on käytettävä niitä joissakin 3 kohdassa kuvatuista kokeista.'

- 10 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevassa 1 kohdassa, jonka otsikko on 'Perustelut kielten valintaan kutakin valintamenettelyä varten', todetaan seuraavaa:

'[Unionin] toimieliimet katsovat, että päätöksen siitä, mitä kieliä kussakin valintamenettelyssä käytetään, ja erityisesti kielten valinnanvapauden rajoittamisen on perustuttava seuraaviin seikkoihin:

- i) Uusien työntekijöiden välittömän toimintakyvyn vaatimus

Uusien työntekijöiden on oltava heti toimintakykyisiä ja kyettävä hoitamaan tehtäviä, joita varten heidät on otettu palvelukseen. Näin ollen EPSOn on varmistettava, että kilpailun läpäisseillä hakijoilla on riittävät taidot kieliyhdistelmässä, jonka avulla he pystyvät hoitamaan tehtävänsä tehokkaasti ja kykenevät erityisesti kommunikoimaan sujuvasti päivittäisessä työssään kollegojensa ja esimiestensä kanssa.

Sen vuoksi voi olla perusteltua järjestää osa kokeista vain muutamilla työkielillä sen varmistamiseksi, että kaikki hakijat kykenevät työskentelemään niistä vähintään yhdellä riippumatta siitä, mikä on heidän ensimmäinen virallinen kielensä. Jos näin ei toimittaisi, suurena vaarana olisi, että merkittävä osa kilpailun läpäisseistä hakijoista ei pystyisi kohtuullisen ajan kuluessa hoitamaan tehtäviä, joihin heidät on palkattu. Tällöin ei myöskään otettaisi huomioon, että EU-tehtäviin hakevat henkilöt ovat selvästikin halukkaita työskentelemään sellaisen kansainvälisen hallintoelimen palveluksessa, jossa on käytettävä tiettyjä työkieliä, jotta se voi toimia kunnolla ja hoitaa sille perussopimuksissa annettuja tehtäviä.

- ii) Valintamenettelyn luonne

Joissakin tapauksissa hakijoiden kielivalikoiman rajoittaminen voi olla perusteltua myös valintamenettelyn luonteen vuoksi.

Henkilöstösääntöjen 27 artiklan mukaisesti EPSO arvioi hakijat avoimissa kilpailuissa, joissa arvioidaan hakijoiden taitoja, jotta voitaisiin paremmin ennakoida, pystyvätkö he hoitamaan tehtäviään.

Arviointikeskusmenetelmä (assessment centre) on vakioitu valintamenetelmä, jossa useat valintalautakunnan jäsenet havainnoivat hakijoita eri toimintaskenaarioissa. Arviointi suoritetaan nimittävän viranomaisen ennalta laatiman kompetenssikuvauksen perusteella. Siinä käytetään yhteistä pisteytysmenetelmää, ja päätökset tehdään yhdessä.

Arvioimalla hakijoiden taitoja tällä tavalla [unionin] toimielimet voivat ennakoita todenmukaisissa olosuhteissa heidän valmiuksiaan suoriutua alusta alkaen työtehtävistään. Lukuisat tieteelliset tutkimukset osoittavat, että arviointikeskusmenetelmällä toteutettavat, todellisia työtilanteita simuloivat kokeet antavat parhaan kuvan suoriutumisen tositilanteesta. Menetelmää käytetäänkin maailmanlaajuisesti. Työurien pituuden ja toimielinten sisäisen tehtävistä toiseen siirtymisen vuoksi tämäntyyppinen arviointi on ratkaisevan tärkeää, etenkin vakituisia virkamiehiä valittaessa.

Jotta voidaan varmistaa, että hakijoita arvioidaan yhdenvertaisesti ja että hakijat voivat kommunikoida suoraan arvioijien ja muiden kokeisiin osallistuvien kanssa, hakijoita arvioidaan yhteisesti samankielisessä ryhmässä. Jollei kyseessä ole sellaisen kilpailun arviointi, jossa on vain yksi pääkieli, tällainen järjestely edellyttää väistämättä, että arviointi järjestetään rajoitetulla määrällä kieliä.

iii) Budjettiin liittyvät ja toiminnalliset rajoitteet

EPSOn hallintoneuvosto katsoo useastakin syystä, että olisi mahdotonta toteuttaa yksittäisen kilpailun arviointikeskusvaihe kaikilla [unionin] virallisilla kielillä.

Ensinnäkin tällaisella menettelyllä olisi mittavia resurssivaikutuksia: [unionin] toimielinten olisi mahdotonta täyttää henkilöstötarpeensa nykyisen talousarvion puitteissa. Menettely ei myöskään tuottaisi järkevää vastinetta EU:n veronmaksajien rahoille.

Toiseksi arviointikeskusvaiheen toteuttaminen kaikilla virallisilla kielillä edellyttäisi, että EPSOn kilpailuissa työskentelisi suuri määrä tulkkeja ja että käytettävissä olisi asianmukaiset tilat tulkkaukseen.

Kolmanneksi valintalautakuntiin tarvittaisiin paljon enemmän jäseniä, jotta niissä osattaisiin kaikkia hakijoiden käyttämiä kieliä’.

11 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevassa 2 kohdassa, jonka otsikko on ’Kriteerit kielten valintaan kutakin valintamenettelyä varten’, todetaan seuraavaa:

’Jos hakijoiden on valittava kilpailukielensä rajoitetusta määrästä EU:n virallisia kieliä, EPSOn hallintoneuvoston on määriteltävä tapauskohtaisesti kussakin avoimessa kilpailussa käytettävät kielet ottaen huomioon seuraavat seikat:

- i) kaikki erityiset sisäiset säännöt, jotka koskevat kielten käyttöä asianomaisissa toimielimissä tai elimissä;
- ii) erityisvaatimukset, jotka liittyvät tehtävien luonteeseen ja kyseisten toimielinten erityistarpeisiin;
- iii) asianomaisissa toimielimissä yleisimmin käytettävät kielet seuraavien seikkojen perusteella:

– palveluksessa olevien [unionin] vakituisten virkamiesten ilmoittama ja todennettu kielitaito vähintään [CEFR:n] tasolla B2;

- yleisimmät kohdekielet, joille [unionin] toimielinten sisäiseen käyttöön tarkoitetut asiakirjat käännetään;
- yleisimmät lähdekielet, joista [unionin] toimielinten laatimat ulkopuoliseen käyttöön tarkoitetut asiakirjat käännetään.

iv) kyseisten toimielinten hallinnollisessa viestinnässä käytettävät kielet.’

12 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] liitteessä II olevassa 3 kohdassa, jonka otsikko on ’Yhteydenpidossa käytettävä kieli’, todetaan seuraavaa:

’Tässä kohdassa esitetään yleiset säännöt, jotka koskevat kielten käyttöä EPSOn ja hakijoiden välisessä viestinnässä. Kilpailuilmoituksessa voidaan asettaa muita erityisvaatimuksia.

EPSO ottaa asianmukaisesti huomioon hakijoiden oikeuden käyttää [unionin] kansalaisina omaa äidinkieltään. Samalla EPSO kuitenkin pitää hakemuksensa validoinutta hakijaa mahdollisena tulevana EU:n virkamieskunnan jäsenenä, jota koskevat henkilöstösäännöissä vahvistetut oikeudet ja velvollisuudet. EU:n toimielimet katsovatkin, että EPSOn olisi mahdollisuuksien mukaan viestittävä hakijoiden kanssa ja annettava näille tietoa heidän hakemuksistaan kaikilla [unionin] virallisilla kielillä. Sen vuoksi ne EPSOn verkkosivujen osat, jotka pysyvät pitkään muuttumattomina, sekä kilpailuilmoitukset ja avointen kilpailujen yleiset säännöt julkaistaan kaikilla virallisilla kielillä.

Sähköisten hakulomakkeiden täyttämässä käytettävät kielet määritellään kussakin kilpailuilmoituksessa. Hakulomakkeen täyttämistä koskevat ohjeet on annettava kaikilla virallisilla kielillä. Näitä sääntöjä sovelletaan siirtymäkaudella, joka tarvitaan ensimmäisen vaiheen sähköisen hakumenettelyn saamiseksi käyttöön kaikilla virallisilla kielillä.

Jotta viestintä olisi nopeaa ja tehokasta sen jälkeen, kun ehdokas on validoinut hakemuksensa, EPSOn yleisviestintä suurille hakijajoukoille tapahtuu vain osalla [unionin] virallisista kielistä. Kielenä on kussakin kilpailuilmoituksessa määritetty hakijan ensimmäinen tai toinen kieli.

Hakija voi ottaa yhteyttä EPSOon millä tahansa [unionin] virallisella kielellä. Jotta EPSO pystyisi käsittelemään tiedusteluja tehokkaammin, hakijoita kuitenkin kehoitetaan valitsemaan muutamista kielistä, joita EPSOn henkilöstö kykenee käyttämään suoraan joutumatta käännettämään viestejä.

Tietyt kokeet voidaan myös järjestää rajatulla määrällä [unionin] virallisia kieliä, jotta kyetään varmistamaan, että hakijoilla on avointen kilpailujen arviointikeskusvaiheeseen osallistumista varten tarvittava kielitaito. Eri kokeiden kielet mainitaan kussakin kilpailuilmoituksessa.

[Unionin] toimielimet katsovat, että toimintayksiköiden edun, monikielisyyden periaatteen ja kielellisen syrjimättömyyden välillä vallitsee näiden järjestelyjen myötä oikeudenmukainen ja toimiva tasapaino. Kun kaikkien hakijoiden on valittava toinen kieli, joka on muu kuin heidän ensimmäinen kielensä (yleensä äidinkieli tai vastaava), varmistetaan, että heitä voidaan vertailla tasapuolisesti.’

13 [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] osan, jonka otsikko on ’Valintamenettely’, 1 kohdassa todetaan, että tietokoneella tehtävät monivalintakokeet eli kielellistä, numeerista ja abstraktia päättelyä koskevat kokeet, jotka muodostavat kyseisten valintamenettelyjen ensimmäisen vaiheen, järjestetään kielellä, jonka kukin hakija on valinnut kieleksi 1.

- 14 Lisäksi kyseisen osan 3 kohdan mukaan 'pätevyyteen perustuvan karsinnan', joka on [riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa] tarkoitettujen kilpailujen toinen vaihe, jälkeen parhaiten menestyneet hakijat kutsutaan suorittamaan kilpailun kieleksi 2 valitsemallaan kielellä arviointikeskuksen kokeet, ja tämä on kilpailujen viimeinen vaihe, johon sisältyy useita kokeita, joiden tarkoituksena on arvioida hakijoiden eri kompetensseja.
- 15 Tässä vaiheessa ja [riidanalaisen kilpailuilmoituksen] osassa 'Hakukelpoisuus' mainituista syistä (ks. edellä 5 kohta) hakijoiden on lisäksi suoritettava englannin kielen ymmärtämistä mittaava koe. [Riidanalaisen kilpailuilmoituksen] mukaan viimeksi mainittu koe 'on karsiva. Siitä saatua pistemäärää ei kuitenkaan oteta huomioon arviointikeskusvaiheen kokonaispistemäärää laskettaessa'".

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 20 Espanjan kuningaskunta nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.7.2016 jättämällään kannekirjelmällä asiassa T-401/16 ja Italian tasavalta 9.8.2016 jättämällään kannekirjelmällä asiassa T-443/16 kanteet, joissa ne vaativat riidanalaisen kilpailuilmoituksen kumoamista.
- 21 Unionin yleisen tuomioistuimen yhdeksännen jaoston presidentin 6.11.2019 antamalla päätöksellä asia T-401/16 (Espanja v. komissio) ja asia T-443/16 (Italia v. komissio) yhdistettiin asian käsittelyn suullista vaihetta varten.
- 22 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta riitauttivat riidanalaisella kilpailuilmoituksella käyttöön otetun kieliä koskevan järjestelyn sellaisen kahden osan laillisuuden, joissa yhtäältä kilpailujen toisen kielen valinta ja toisaalta hakijoiden ja EPSOn välisessä viestinnässä käytettävän kielen valinta rajoitetaan englannin, ranskan ja saksan kieliin.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin tutki yhdessä Espanjan kuningaskunnan asiassa T-401/16 esittämän toisen ja kolmannen kanneperusteen sekä Italian tasavallan asiassa T-443/16 esittämän kolmannen ja seitsemännen kanneperusteen, jotka koskivat kyseisen kieliä koskevan järjestelyn ensimmäistä osaa.
- 24 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 73 kohdassa, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen kilpailujen toisen kielen valinnan rajoittaminen englannin, ranskan ja saksan kieliin (jäljempänä kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittaminen tai kyseessä oleva rajoittaminen) on lähinnä kieleen perustuvaa erilaista kohtelua, joka on lähtökohtaisesti kielletty henkilöstösääntöjen 1 d artiklan nojalla, ja totesi myös, että tällainen erilainen kohtelu voi olla oikeutettua.
- 25 Tämän vuoksi se tutki valituksenalaisen tuomion 74–207 kohdassa tällaista oikeuttamista.
- 26 Kyseisen tutkinnan yhteydessä se tarkisti valituksenalaisen tuomion 94–116 kohdassa ne kolme perustelua, jotka riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa esitettiin kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamiseksi.

- 27 Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, että vaikka tarpeella, jonka mukaan palvelukseen otettujen uusien työntekijöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, voidaan mahdollisesti oikeuttaa valinnan rajoittaminen kyseessä olevaan kolmeen kieleen, budjettiin liittyvät ja toiminnalliset rajoitteet tai valintamenettelyn luonne eivät ole perusteita, joilla tällainen rajoittaminen voitaisiin oikeuttaa.
- 28 Näistä kolmesta perusteesta ensimmäisen osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi yhtäältä valituksenalaisen tuomion 107–109 kohdassa, että vaikka riidanalaisen kilpailuilmoituksen johdanto-osassa ja sen liitteessä II olevan 1 kohdan i alakohdassa esitetyt seikat osoittavat, että on yksikön edun mukaista, että palvelukseen otetut uudet työntekijät voivat hoitaa tehtäviään ja kommunikoida tehokkaasti heti, kun he aloittavat tehtävissään, ne eivät sellaisinaan riitä osoittamaan, että kyseessä olevat tehtävät, toisin sanoen tutkijan ja tutkijoiden ryhmänjohtajan tehtävät komissiossa ja tarkemmin sanoen Euroopan petostentorjuntavirastossa (OLAF), edellyttäisivät konkreettisesti englannin, ranskan tai saksan kielen mutta ei unionin muiden virallisten kielten riittävää taitoa. Erityisesti toteamuksen, jonka mukaan kyseiset kolme kieltä ovat ”kolmansien osapuolten, jotka osallistuvat tutkintaan väärennöksiä, lahjusten ottamista, tulleja ja kauppaa koskevissa asioissa, kanssa yleisimmin käytetyt kielet”, tueksi ei ole esitetty mitään konkreettista seikkaa eikä komissio ole toimittanut mitään tätä koskevaa asiakirjaa.
- 29 Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 110 ja 111 kohdassa olevan totta, että kyseisessä kilpailuilmoituksessa esitetään yksityiskohtaisempia tietoja englannin kielen taitoa koskevasta vaatimuksesta. Näillä tiedoilla kuitenkin ”ainoastaan perustellaan sitä, että arviointikeskusvaiheessa järjestetään eliminoiva englannin kielen ymmärtämiskoe”. Lisäksi riippumatta siitä, voidaanko mainituilla tiedoilla oikeuttaa myös se, että kyseinen kieli on yksi niistä kolmesta kielestä, joihin kyseessä olevien kilpailujen toisen kielen valinta on rajoitettu, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että ”sen lisäksi, että niillä ei voida tavoitteensa, joka liittyy yksinomaan englannin kieleen, puolesta oikeuttaa ranskan ja saksan kielen sisällyttämistä valittuihin kolmeen kieleen, ne myös saattavat kyseenalaiseksi näkemyksen, jonka mukaan hakijaa, jolla on ranskan tai saksan tyydyttävä taito, voitaisiin pitää välittömästi toimintakykyisenä”.
- 30 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 112–114 kohdassa, että palvelukseen otettujen kilpailun läpäisseiden hakijoiden tehtävien kuvaus, sellaisena kuin se on esitetty riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa, ei kyseenalaista tätä toteamusta, koska pelkästään kyseisen kuvauksen perusteella ei ole mahdollista osoittaa, että kukin niistä kolmesta kielestä, joihin kyseessä olevien kilpailujen kielen 2 valinta on rajattu, mahdollistaisi sen, että kyseiset kilpailut läpäisseet hakijat olisivat heti toimintakykyisiä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi, että millään kyseisen kilpailuilmoituksen tai nyt esillä olevien asioiden asiakirjojen sisältämällä seikalla ei voida osoittaa, että näitä kolmea kieltä käytettäisiin tosiasiallisesti suoritettaessa kilpailuilmoituksen liitteessä I lueteltuja tehtäviä. Mainitusta ilmoituksesta tai nyt esillä olevien asioiden asiakirjojen sisältämistä seikoista ei myöskään millään tavoin ilmene, että edellä mainittuja kolmea kieltä käytettäisiin tosiasiallisesti yhtäältä tutkijoiden tai tutkijoiden ryhmänjohtajien ja toisaalta jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden viranomaisten välisissä suhteissa.
- 31 Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 116 kohdassa, että palvelukseen otettujen uusien työntekijöiden välittömän toimintakyvyn vaatimusta koskeva peruste – kun otetaan huomioon sen epämääräinen ja yleinen muotoilu riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa ja se, ettei siinä ole sellaisia konkreettisia tietoja, jotka voisivat tukea sitä – ei voi oikeuttaa kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittamista.

- 32 Näissä olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin tutki tämän jälkeen, voidaanko komission tämän perusteen tueksi esittämällä seikoilla osoittaa, että kun otetaan huomioon täytettävien virkojen toiminnalliset erityispiirteet, kyseessä oleva rajoittaminen oli objektiivisesti ja asianmukaisesti oikeutettua sen vuoksi, että oli tarpeen saada palvelukseen välittömästi toimintakykyisiä virkamiehiä.
- 33 Tätä tutkintaa varten unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli ensin valituksenalaisen tuomion 122–169 kohdassa seuraavia, komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön liittyviä asiakirjoja:
- päätöksentekomenettelyn yksinkertaistamisesta 29.11.2000 annettu komission puheenjohtajan tiedonanto SEC(2000) 2071/6 sekä 29.11.2000 pidetystä komission 1502. kokouksesta 6.12.2000 laadittu pöytäkirja (PV (2002) 1502), jolla komission jäsenten kollegio hyväksyi kyseisen tiedonannon
 - komission työjärjestys (EUVL 2000, L 308, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 24.2.2010 tehdyllä komission päätöksellä 2010/138/EU, Euratom (EUVL 2010, L 55, s. 60) (jäljempänä komission työjärjestys), ja kyseisen työjärjestyksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt (C(2010) 1200 final)
 - komission ”Toiminnallisten menettelyjen käsikirjan” ote, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, ja tietyt siihen liittyvät asiakirjat ja
 - kääntämisestä komissiossa 20.12.2006 annetun komission tiedonannon SEC(2006) 1489 final liite, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen” (jäljempänä ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”).
- 34 Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 valituksenalaisen tuomion 132–137 kohdassa ja totesi kyseisen tuomion 133 kohdassa, että sen ”tarkoituksena on lähinnä arvioida komission jäsenten kollegion eri päätöksentekomenettelyjä, sellaisina kuin niistä määrättiin komission työjärjestyksessä, sellaisena kuin se oli voimassa tiedonannon antamisajankohtana, ja ehdottaa niiden yksinkertaistamista. Tiedonannon 2.2 kohdassa todetaan tällaisessa asiayhteydessä ja tarkoin määrättyynmenettelytyyppiin eli kirjalliseen menettelyyn viittaamalla, että ’asiakirjat on lähetettävä komission kolmella työkielellä’, niitä kuitenkin nimeämättä. Vaikka tämä viittaus sisältää ilmaisun ’työkielet’, se ei yksin riitä osoittamaan, että englanti, ranska ja saksa olisivat ne kielet, joita kaikki komission yksiköt tosiasiallisesti käyttävät päivittäisessä työssään”. Todettuaan mainitun tuomion 134–136 kohdassa, että tiedonannon SEC(2000) 2071/6 muut jaksot heikentävät tämän viittauksen ulottuvuutta, unionin yleinen tuomioistuin totesi saman tuomion 137 kohdassa, että kyseisen tiedonannon ”perusteella ei voida tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä englannin, ranskan ja saksan tosiasiallisesta käytöstä komission yksiköiden päivittäisessä työssä eikä varsinkaan riidanalaisessa [kilpailuilmoituksessa] tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa”.
- 35 Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa, että tätä toteamusta ei voida kyseenalaistaa muilla asiakirjoilla, joita komissio ehdottaa käytettäväiksi tiedonannon SEC(2000) 2071/6 arvioinnin perusteina, eli komission työjärjestyksellä, sen soveltamissäännöillä sekä asiakirjalla, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, ja tutki vuoronperään kyseistä kolmea asiakirjaa kyseisen tuomion 139–151 kohdassa.

- 36 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 152 kohdassa, että kun tämän tuomion 36 kohdassa mainittuja asiakirjoja tarkastellaan kokonaisuutena, niitä ei voida pitää asetuksen N:o 1/58 6 artiklassa tarkoitettuina komission työjärjestyksessä annettuina yksityiskohtaisina sääntöinä kyseisellä asetuksella vahvistettujen kieliä koskevien yleisten järjestelyjen soveltamisesta. Kuten myös komissio on täsmentänyt, nämä asiakirjat ainoastaan ”osoittavat tässä toimielimessä vakiintunutta pitkäaikaista hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan englannin, ranskan ja saksan kieliä käytetään kielinä, joilla asiakirjojen on oltava saatavilla niiden esittämiseksi jäsenten kollegion hyväksyttäviksi”. Todettuaan valituksenalaisen tuomion 153 ja 154 kohdassa muun muassa, että asiakirjaa, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” ja joka on ote Toiminnallisten menettelyjen käsikirjasta, ei voida pitää komission puheenjohtajan päätöksenä kollegion käsiteltäviksi saatettavien asiakirjojen kielten vahvistamisesta, unionin yleinen tuomioistuin huomautti kyseisen tuomion 155 kohdassa, että komissio on myöntänyt, ettei ole ollut olemassa sisäistä päätöstä, jolla olisi vahvistettu työkielet komissiossa.
- 37 Näiden alustavien täsmennysten jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 156 kohdassa, että koska komission toimittamien asiakirjojen ainoana tarkoituksena on määrittellä komission eri päätöksentekomenettelyissä tarvittavat kielet, niillä ei voida oikeuttaa kyseessä olevien kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittamista englannin, ranskan ja saksan kieliin, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet.
- 38 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin täsmensi valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa, että näistä asiakirjoista ei ilmene, että komission ja erityisesti sen jäsenten kollegion päätöksentekomenettelyjen ja niiden tehtävien, joita riidanalaiset kilpailut läpäisseet hakijat voivat hoitaa, olisi välttämätön yhteys. Vaikka nimittäin oletettaisiin, että tietyn toimielimen jäsenet käyttävät neuvotteluissaan yksinomaan tiettyä kieltä tai tiettyjä kieliä, ilman lisäselityksiä ei voida olettaa, että palvelukseen otettu uusi virkamies, joka ei hallitse mitään näistä kielistä, ei kykenisi välittömästi tekemään hyödyllistä työtä kyseisessä toimielimessä.
- 39 Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa, että komission toimittamista asiakirjoista ei myöskään ilmene, että komission yksiköt tosiasiallisesti käyttäisivät kaikkia ”menettelykieliksi” kutsuttuja kolmea kieltä päivittäisessä työssään. Lisäksi tiedonanto SEC(2000) 2071/6 antaa ymmärtää, että yksikkö, joka laatii asiakirjan versiot tarvittavilla menettelykielillä toimitettaviksi kollegion jäsenille, ei ole kyseisen asiakirjan laatimisesta aineellisesti vastuussa oleva yksikkö vaan käännöstoimen pääosasto. Kyseisen tuomion 159 kohdassa se totesi lisäksi, että koska kellään virkamiehellä ei ole velvollisuutta osata tyydyttävästi kaikkia riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa vaadittuja kolmea kieltä, on vaikea kuvitella, että säädösehdotuksen laatiminen sen kollegiolle toimittamiseksi vaadittavina kieliversioina jaettaisiin samanaikaisesti säädösehdotuksen laatimisesta vastaavaan yksikköön kuuluvan yhtä monen virkamiehen kesken. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 160–163 kohdassa komission väitteet, jotka perustuivat tiedonantoon SEC(2006) 1489 final, minkä jälkeen se totesi kyseisen tiedonannon 164–168 kohdassa, että komission toimittamat asiakirjat eivät suinkaan osoita kolmen ”menettelykielen” yksinomaista käyttöä niissä tarkoitetuissa menettelyissä.

- 40 Kyseisen analyysin perusteella unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 169 kohdassa, että kyseessä olevat asiakirjat eivät voi osoittaa, että kyseessä olevalla rajoittamisella kyettäisiin vastaamaan yksikön todellisiin tarpeisiin, eivätkä siten voi osoittaa, että tässä ilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet huomioon ottaen yksikön etu edellyttäisi, että palvelukseen otetut uudet henkilöt ovat heti toimintakykyisiä.
- 41 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 170–195 kohdassa OLAFin henkilöstön käyttämiä kieliä koskevia tietoja.
- 42 Aluksi unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 175–185 kohdassa liitettä, jonka otsikko on ”Sysperistä saadut tiedot OLAFin henkilöstön kielitaidosta”, ja totesi kyseisen tuomion 180 kohdassa, että kyseisten tietojen perusteella ei yksinään eikä yhdessä kyseisen tuomion 122–169 kohdassa tarkasteltujen asiakirjojen kanssa voida todeta, mitä viestintäkieltä tai kieliä tosiasiallisesti käytetään kyseisen yksikö päivittäisessä työssä, tai mikä kieli tai mitkä kielet ovat välttämättömiä tutkijan tai tutkijoiden ryhmänjohtajan virkojen hoitamiseksi. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että näiden tietojen perusteella ei voida todeta, minkä kielen tai kielten tyydyttävä taito tekisi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitetut kilpailut läpäisseistä henkilöistä välittömästi toimintakykyisiä hallintovirkamiehiä.
- 43 Lisäksi muistutettuaan valituksenalaisen tuomion 181 kohdassa oikeuskäytännöstään, jonka mukaan kilpailun hakijoiden toisen kielen valinnan rajoittamista vain osaan virallisista kielistä ei voida pitää objektiivisesti perusteltuna ja oikeasuhteisena, kun näihin kieliin kuuluu sellaisen kielen lisäksi, jonka osaaminen on toivottavaa tai välttämätöntä, muita kieliä, jotka eivät anna kilpailun mahdollisesti läpäiseville hakijoille mitään erityistä etua verrattuna johonkin muuhun viralliseen kieleen, unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 182 kohdassa, että vaikka olisi katsottava, että palveluksessa olevan henkilöstön kielitaito voi osoittaa, että palvelukseen otetun uuden työntekijän pitäisi hallita kieltä, jonka käyttö kyseisen henkilöstön keskuudessa on erityisen laajaa, jotta hän voisi välittömästi toimia sisäisessä viestinnässä, kyseisillä tiedoilla ei voida perustella sitä, että riidanalaisella ilmoituksella rajoitettiin kielen 2 valintaa.
- 44 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 183 kohdassa, että kieleksi 1 ja kieleksi 2 ilmoitettuja kieliä koskevien tietojen tarkastelu nimittäin osoittaa, että ainoastaan englannin kielen tyydyttävästä taidosta voitaisiin katsoa olevan etua kyseessä olevat kilpailut mahdollisesti läpäiseville hakijoille. Näiden tietojen perusteella ei sitä vastoin voida selittää, miksi hakija, jolla on esimerkiksi perusteellinen italian kielen taito ja tyydyttävä saksan kielen taito, voisi olla välittömästi toimintakykyinen sisäisen viestinnän osalta, kun taas hakija, jolla on perusteellinen italian kielen taito ja tyydyttävä hollannin kielen taito, ei voisi olla välittömästi toimintakykyinen. Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi kieltä 3 koskevista tiedoista kyseisen tuomion 184 kohdassa, että vaikka niiden sisältö ei millään tavoin muuta kyseistä arviointia, niitä ei missään tapauksessa voida ottaa huomioon, koska komission toimittamasta liitteestä ei ilmene, että koko siinä tarkoitettu henkilöstö olisi jo osoittanut kykenevänsä työskentelemään kolmannella kielellä.
- 45 Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa, että OLAFin henkilöstön kielitaitoa koskevilla tiedoilla ei voida oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista sitä varten, että palvelukseen saataisiin kilpailun läpäisseitä hakijoita, jotka ovat välittömästi toimintakykyisiä.

- 46 Tämän jälkeen liitteestä, jonka otsikko on ”Tietoja – – englannin käyttämisestä OLAFissa”, unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 186 ja 187 kohdassa, ettei sillä ole merkitystä, koska siitä ilmenee, että koko kyseessä olevalla ajanjaksolla käytettiin lähes yksinomaan englannin kieltä ja hyvin rajoitetusti ranskan kieltä, eikä se sisällä mitään seikkaa, joka voisi osoittaa saksan kielen käyttämisen työkielenä kyseessä olevassa toiminnassa.
- 47 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 188–194 kohdassa liitettä, jonka otsikko on ”Petostentorjunnan alan toimintaohjelmat” ja joka sisältää taulukon Hercules III -ohjelman tiettyjen osien hallinnointitiedoista, ja totesi, ettei kyseisillä tiedoilla ole merkitystä, erityisesti koska kyseisestä liitteestä ilmenee, että ”ranskan ja saksan käyttö on kyseisessä erityisessä asiayhteydessä täysin poikkeuksellista” ja lähtökohta on se, että ”kaikki [kyseiseen ohjelmaan liittyvä] työ tehdään englanniksi”, ja koska varsinkaan minkään asiakirjojen sisältämän seikan perusteella ei voida katsoa, että riidanalaiset kilpailut läpäisseille hakijoille annettaisiin ehdotuspyyntöjen laatimiseen kyseisen ohjelman puitteissa liittyviä tehtäviä.
- 48 Näissä olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 195 ja 196 kohdassa, että samoin kuin on komission toimittamien, sisäiseen kieliä koskevaan käytäntönsä liittyvien asiakirjojen osalta, OLAFin henkilöstön käyttämiin kieliin liittyvien asiakirjojen perusteella ei voida vahvistaa, että kyseessä oleva rajoittaminen voitaisiin oikeuttaa sillä tavoitteella, että palvelukseen otetut virkamiehet ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 49 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen tuomion 197–204 kohdassa seikkoja, jotka koskevat sitä, kuinka paljon englannin, ranskan ja saksan kieliä puhutaan ja opiskellaan Euroopassa vieraana kielenä, ja totesi kyseisen tuomion 203 ja 204 kohdassa, että ne eivät voi yksinään eivätkä yhdessä muiden asiakirja-aineistoon sisältyvien seikkojen kanssa oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista, koska näillä seikoilla saattaisi olla enintään mahdollista osoittaa kyseisen rajoittamisen oikeasuhteisuus, mikäli sen olisi todettu vastaavan tarpeeseen saada kilpailun läpäisseitä hakijoita, jotka ovat välittömästi toimintakykyisiä, mitä komissio ei ole kuitenkaan osoittanut.
- 50 Kaikkien komission esittämien seikkojen tarkastelun osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 205–207 kohdassa, että komissio ei ole osoittanut, että kielen 2 valinnan rajoittaminen olisi objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun ensisijaiseen tavoitteeseen eli välittömästi toimintakykyisten hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseen, nähden. Tällaisen rajoittamisen periaatetta ei nimittäin voida puolustaa vain viittaamalla siihen, että unionin virallisia kieliä on paljon, ja siihen, että sisäisen viestinnän kieleksi tai viestintäkieleksi on tarpeen valita pienempi määrä kieliä tai jopa vain yksi kieli. Henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 kohdan ja 6 kohdan mukaan on lisäksi esitettävä objektiiviset perusteet tietyn kielen tai tiettyjen kielten valitsemiselle ja kaikkien muiden kielten poissulkemiselle.
- 51 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi Espanjan kuningaskunnan asiassa T-401/16 esittämän toisen ja kolmannen kanneperusteen sekä Italian tasavallan asiassa T-443/16 esittämän kolmannen ja seitsemännen kanneperusteen ja kumosi riidanalaisen kilpailuilmoituksen siltä osin kuin siinä rajoitetaan kilpailujen kielen 2 valintamahdollisuus englannin, ranskan ja saksan kieliin.
- 52 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tutki asiassa T-401/16 esitetyn ensimmäisen kanneperusteen ja asiassa T-443/16 esitetyn kuudennen kanneperusteen, jotka koskivat riidanalaisen kielijärjestelyn toista osaa ja joiden mukaan SEUT 18 artiklaa, SEUT 24 artiklan neljättä kohtaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklaa, asetuksen N:o 1/58 1

ja 2 artiklaa sekä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohtaa on rikottu. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisen tuomion 234 kohdassa kyseiset kanneperusteet ja kumosi riidanalaisen kilpailuilmoituksen siltä osin kuin siinä rajoitetaan hakijoiden ja EPSOn välisessä viestinnässä käytettävien kielten valinta ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kieliin.

- 53 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi näin ollen valituksenalaisen tuomion 235 kohdassa kanteetja kumosi riidanalaisen kilpailuilmoituksen kokonaisuudessaan. Se täsmensi lisäksi kyseisen tuomion 237–242 kohdassa, että näissä samoissa kohdissa esitetyillä perusteilla tällä kumoamisella ei voi olla vaikutusta palvelukseenottoihin, jotka on jo tehty kyseessä olevan valintamenettelyn päätteeksi laadittujen varallaololuetteloiden perusteella.

Valitusasian asianosaisten vaatimukset

- 54 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen perusteettomana, jos asia on ratkaisukelpoinen
 - velvoittaa Espanjan kuningaskunnan ja Italian tasavallan korvaamaan tässä oikeudenkäynnissä ja ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 55 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta vaativat, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 56 Komissio vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.
- 57 Ensimmäinen ja toinen valitusperuste koskevat sitä, onko kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittaminen englannin, ranskan ja saksan kieliin laillista, kun taas kolmas valitusperuste koskee niiden kielten rajoittamisen laillisuutta, joita voidaan käyttää hakijoiden, joita riidanalainen kilpailuilmotus koskee, ja EPSOn välisessä yhteydenpidossa.

Ensimmäinen valitusperuste

- 58 Ensimmäinen valitusperuste, joka jakautuu kolmeen osaan, koskee oikeudellisia virheitä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 6 kohdan tulkinnessa ja komissiolle kuuluvan perusteluvelvollisuuden määrittämisessä sekä unionin yleiselle tuomioistuimelle kuuluvan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä.

Ensimmäinen osa, joka koskee oikeudellista virhettä sen tavoitteen osalta, joka koskee välittömästi toimintakykyisten hakijoiden saamista palvelukseen, ja unionin yleiselle tuomioistuimelle kuuluvan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä

– Asianosaisten lausumat

- 59 Komissio väittää, että tutkiessaan seikkoja, jotka liittyvät komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön ja OLAFin henkilöstön käyttämiin kieliin, unionin yleinen tuomioistuin sovelsi ilman minkäänlaisia perusteluja lainvastaisia arviointiperusteita arvioidessaan, osoittivatko kyseiset seikat sen, että kyseessä oleva rajoittaminen oli perusteltua, eli valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa äskettäin palvelukseen otetun virkamiehen kykyä välittömästi tehdä hyödyllistä työtä toimielimessä, joka otti hänet palvelukseen, sekä kyseisen tuomion 181–183 kohdassa sitä, että tietyt niistä kielistä, joihin valinta on rajoitettu, eivät anna tällaisille virkamiehille mitään ”erityistä etua”. Näihin kriteereihin tukeutuminen merkitsee komission mukaan sitä, että kiistetään yksikön intressi siihen, että äskettäin palvelukseen otetut henkilöt ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 60 Komissio väittää erityisesti valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa esitetystä kriteeristä ensinnäkin, että koska yksikön etu edellyttää välittömästi toimintakykyisten hakijoiden palvelukseen ottamista, sillä seikalla, että nämä hakijat pystyvät kuitenkin tekemään ”hyödyllistä työtä”, ei ole merkitystä.
- 61 Vaatimalla, että äskettäin palvelukseen otetut työntekijät ovat välittömästi toimintakykyisiä, pyritään komission mukaan nimittäin varmistamaan jatkuvuus palvelukseenottoyksikössä työskentelevän henkilöstön kanssa, ja kyseisellä vaatimuksella vaaditaan enemmän kuin pelkkää kykyä tehdä välittömästi hyödyllistä työtä.
- 62 Toiseksi komissio väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole määritellyt, mitä tämä ”hyödyllisen työn” käsite kattaa, eikä esittänyt todisteita sen toteamuksensa tueksi, jonka mukaan tällaisen työn suorittaminen olisi mahdollista, mikä merkitsee perusteluvelvollisuuden laiminlyömistä.
- 63 Kolmanneksi komission mukaan on ”mahdotonta”, että äskettäin palvelukseen otettu hakija, joka ei osaa yhtä niistä kolmesta kielestä, jotka riidanalaisen kilpailuilmoituksen mukaan voidaan valita kieleksi 2, voisi tehdä hyödyllistä työtä toimielimessä, jonka poliittisen tason ja ohjaustason päätöksentekoa eli komission jäsenten kollegio tekee sisäiset päätöksensä yksinomaan jollakin näistä kolmesta kielestä. Komissio väittää tässä yhteydessä lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antamansa tuomion Italia v. komissio (T-353/14 ja T-17/15, EU:T:2016:495) 121 ja 122 kohtaan tekemä viittaus on virheellinen, koska pysyvien edustajien komitea (Coreper), johon näissä kohdissa viitataan, on SEU 16 artiklan 7 kohdassa nimenomaisesti määrätty elin, joka on muista toimielimistä erillinen. Nyt käsiteltävä asia koskee saman toimielimen, johon kuuluu sekä kollegio että tämän toimielimen eri yksiköt, jäseniä. Lisäksi palvelukseenottoyksikössä suoritettavien tehtävien erityisyydellä ei ole vaikutusta siihen, että viime kädessä juuri yksiköt toimittavat kaikki päätösluonnokset komission jäsenten kollegiolle.
- 64 Neljänneksi komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ylitti tuomioistuinvalvontansa rajat katsoessaan, että komission olisi pitänyt esittää laajempia selvityksiä oikeuttaakseen kyseessä olevan rajoittamisen, eikä se myöskään perustellut tällaista arviointia.

65 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta kiistävät nämä väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 66 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimielimillä on oltava laaja harkintavalta yksiköidensä järjestämisessä ja erityisesti avoimien virkojen ja toimien osalta asetettujen pätevyysedellytysten määrittämisessä ja, näiden edellytysten perusteella ja yksikön edun mukaisesti, kilpailun järjestämistä koskevien edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämisessä. Näin ollen toimielinten – ja myös EPSOn, kun se käyttää toimielinten sille antamia toimivaltuuksia – on voitava määritellä omien tarpeidensa mukaan, minkälaista pätevyyttä kilpailuihin osallistuvilta hakijoilta on edellytettävä, jotta ne voivat järjestää yksikkönsä hyödyllisesti ja järkevästi (tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 88 kohta).
- 67 Toimielinten on kuitenkin valvottava sitä, että henkilöstösääntöjen soveltamisessa noudatetaan niiden 1 d artiklaa, jossa kielletään kaikenlainen kieleen perustuva syrjintä. Vaikka kyseisen artiklan 6 kohdassa tosin säädetään, että tätä kieltoa on mahdollista rajoittaa, rajoitusten edellytyksenä on, että ne ovat ”objektiivisesti ja tarkoituksenmukaisesti perusteltuja” ja että ne vastaavat ”henkilöstöpolitiikan yleisen edun mukaisia oikeutettuja tavoitteita” (tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 89 kohta).
- 68 Laajaa harkintavaltaa, joka unionin toimielimillä samoin kuin EPSOlla on tämän tuomion 67 kohdassa mainituilla edellytyksillä yksiköidensä järjestämisessä, rajoitetaan sitovasti henkilöstösääntöjen 1 d artiklalla siten, että kieleen perustuva erilainen kohtelu, joka johtuu kilpailun kieliä koskevan järjestelyn rajoittamisesta rajoitettuun määrään virallisia kieliä, voidaan hyväksyä ainoastaan, jos tällainen rajoittaminen on objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa yksikön todellisiin tarpeisiin nähden. Lisäksi kaikkien erityistä kielitaitoa koskevien edellytysten on perustuttava selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, joiden avulla hakijat voivat ymmärtää näiden edellytysten syyt ja unionin tuomioistuimet valvoa niiden lainmukaisuutta (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 90–93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 69 Toimielimen, joka on rajoittanut valintamenettelyn kieliä koskevan järjestelyn tiettyihin unionin virallisiin kieliin, tehtävänä on osoittaa, että tällaisella rajoittamisella voidaan vastata niiden tehtävien, joita palvelukseen otettavat henkilöt tulevat hoitamaan, todellisiin tarpeisiin, että se on oikeassa suhteessa näihin tarpeisiin nähden ja että se perustuu selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, kun taas unionin yleisen tuomioistuimen on tutkittava konkreettisesti, onko kyseinen rajoittaminen objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa näihin tarpeisiin nähden (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 93 ja 94 kohta).
- 70 Tämän tutkimisen yhteydessä unionin tuomioistuinten on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus, myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty (tuomio 26.3.2019, Italia v. komissio, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 71 Nyt käsiteltävän valitusperusteen ensimmäisessä osassa komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta lähinnä siitä, että se tutki kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittamisen oikeutusta sellaisen tavoitteen kannalta, joka ei vastaa riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa ilmoitettua tavoitetta.
- 72 On todettava, että tämä arvostelu perustuu valituksenalaisen tuomion 157 ja 181–183 kohdan, joiden sisällöstä muistutetaan tämän tuomion 39, 44 ja 45 kohdassa, virheelliseen tulkintaan.
- 73 Kyseisistä valituksenalaisen tuomion kohdista, kun niitä luetaan asiayhteydessään, nimittäin ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin tutki nimenomaan riidanalaisen kilpailuilmoituksen liitteessä II olevan 1 kohdan i alakohdassa tällaisen rajoittamisen perusteluksi esitetyn ”tarpeen ottaa palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä” valossa, voidaanko komission esittämällä seikoilla, jotka liittyvät sen sisäiseen kieliä koskevaan käytäntöön ja OLAFin henkilöstön käyttämiin kieliin, osoittaa, että kyseinen rajoittaminen on objektiivisesti perusteltua ja oikeasuhteista.
- 74 Ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa todetessaan, että ”ilman lisäselityksiä ei voida olettaa, että palvelukseen otettu uusi virkamies, joka ei hallitse mitään [niistä kielistä, jotka voidaan valita kieleksi 2,] ei kykenisi välittömästi tekemään hyödyllistä työtä kyseisessä toimielimessä”, unionin yleinen tuomioistuin ei lainkaan kyseenalaistanut yksikön intressiä saada palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä, vaan päinvastoin pyrki määrittämään, osoittavatko komission sisäisestä kieliä koskevasta käytännöstään esittämät todisteet, että kyseisen intressin tyydyttämiseksi, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet ja asianomaisten yksiköiden päivittäisessä työssä tosiasiallisesti käytetyt kielet, on tarpeen rajata kyseisten kilpailujen kielen 2 valinta englannin, ranskan ja saksan kieliin (ks. myös unionin yleisen tuomioistuimen kyseisessä 157 kohdassa mainitun oikeuskäytännön osalta 26.3.2019 annettu tuomio komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 106 kohta).
- 75 Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään laiminlyönyt perusteluvelvollisuuttaan eikä ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajoja.
- 76 Tämän tuomion 70 ja 71 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin tarkisti nimittäin perustellusti ja toimivaltansa rajoja ylittämättä, oliko kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittaminen objektiivisesti perusteltavissa tarpeella ottaa palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä ja oliko vaadittu kielitaito oikeassa suhteessa yksikön todellisiin tarpeisiin nähden.
- 77 Komission väitteistä, jotka koskevat sen omia päätöksentekomenettelyjä ja sen unionin yleiseen tuomioistuimeen kohdistamaa arvostelua siitä, että tämä viittasi virheellisesti 15.9.2016 annettuun tuomioon Italia v. komissio (T-353/14 ja T-17/15, EU:T:2016:495), ja siitä, että tämä katsoi, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettut tehtävät olivat luonteeltaan erityisiä, voidakseen hylätä oikeutuksen, joka perustuu tavoitteeseen saada palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä, on aluksi huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin tutki kaikki komission esittämät tekstit ja että tämän tutkinnan päätteeksi se totesi, ettei niistä ilmene, että komission päätöksentekomenettelyiden sekä tutkijoiden ja tutkijoiden ryhmänjohtajien niiden tehtävien välillä, joita riidanalaisissa kilpailuissa menestyneet hakijat tulisivat mahdollisesti hoitamaan, olisi välttämätön yhteys. Komissio ei ole kuitenkaan riitauttanut tätä toteamusta vaan tyytyy väittämään, että olisi ”mahdotonta” käyttää muuta kieltä kuin kyseessä olevaa kolmea kieltä.

- 78 Seuraavaksi on todettava, että vaikka 15.9.2016 annetun tuomion Italia v. komissio (T-353/14 ja T-17/15, EU:T:2016:495) 121 kohta, johon valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa viitataan, koskee komission väitteitä, jotka koskevat Coreperissä käytettyjä kieliä, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös saman tuomion 122 kohdassa, että yleisesti ottaen kun kyse on väitteistä, jotka koskevat yhden tai useamman kielen käyttämistä unionin toimielimen ”neuvottelukielinä”, ilman lisäselityksiä ei voida olettaa, että palvelukseen otettu uusi virkamies, joka ei hallitse mitään näistä kielistä, ei kykenisi välittömästi tekemään hyödyllistä työtä kyseisessä toimielimessä. Tästä seuraa, ettei komissio voi missään tapauksessa perustellusti väittää, että unionin yleinen tuomioistuin olisi sivuuttanut oman oikeuskäytäntönsä.
- 79 Lopuksi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen tehtävien erityisluonteesta on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa, että oikeuttamisperusteetta, joka liittyy tavoitteeseen saada palvelukseen välittömästi toimintakyisiä hallintovirkamiehiä, ei ollut perusteltu oikeudellisesti riittävällä tavalla.
- 80 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin tyytyi tämän tuomion 69 ja 70 kohdassa todetun mukaisesti suorittamaan tarvittavan tutkinnan sen kielitaidon määrittämiseksi, jota komissio voi objektiivisesti edellyttää yksikön edun vuoksi riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen erityistehtävien valossa.
- 81 Toiseksi komission väitteistä, jotka kohdistuvat valituksenalaisen tuomion 181–183 kohtaan, on todettava, että tämän tuomion 70 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan komission tehtävänä oli osoittaa, että kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittaminen oli asianmukaista sellaisiin todellisiin tarpeisiin vastaamiseksi, jotka liittyvät tehtäviin, joita palvelukseen otetut henkilöt tulisivat hoitamaan.
- 82 Unionin yleinen tuomioistuin tarkisti valituksenalaisen tuomion 181–183 kohdassa juuri tämän todetessaan, että komission esittämät tiedot OLAFin henkilöstön kielitaidosta johtavat parhaimmillaankin siihen johtopäätökseen, että vaikka englannin kielen taito voisi antaa etua sisäisessä viestinnässä riidanalaiset kilpailut läpäisseiden hakijoiden hyväksi ja siten mahdollistaa sen, että nämä voivat olla välittömästi toimintakyisiä kyseisen viestinnän osalta, tällainen päätelmä ei päde ranskan ja saksan kielen osaamisen osalta.
- 83 Unionin yleinen tuomioistuin saattoi näin ollen perustellusti todeta, ettei komissio ollut osoittanut, että toisen näistä kahdesta muusta kielestä tyydyttävä taito antaisi etua sen tavoitteen toteuttamiseksi, joka koskee välittömästi toimintakyisten hallintovirkamiesten palvelukseen saamista.
- 84 Koska yksikään väitteistä ei ole perusteltu, ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Toinen osa, joka koskee oikeudellista virhettä todistustaakan ja komissiolle kilpailuilmoituksessa kuuluvan perusteluvelvollisuuden määrittelyssä

– Asianosaisten lausumat

- 85 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se määritteli liian suppeasti sekä velvollisuuden perustella riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamisperusteen että kyseisen oikeuttamisperusteen perusteltavuutta koskevan todistustaakan.
- 86 Ensinnäkin todistustaakka, jonka unionin yleinen tuomioistuin asetti komissiolle esitettyjen oikeuttamisperusteiden olemassaolon osoittamisesta, ylittää komission mukaan selvästi oikeuskäytännössä vaaditun täsmällisyyden tason siltä osin kuin se katsoi valituksenalaisen tuomion 133 kohdan viimeisessä virkkeessä, 158 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja 180 kohdassa, että komissio ei ollut osoittanut, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa kieleksi 2 hyväksyttävät kolme kieltä olisivat ne kielet, joita ”kaikki komission yksiköt” tosiasiallisesti käyttävät päivittäisessä työssään.
- 87 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin edellytti valituksenalaisen tuomion 164 kohdassa kyseisen kolmen kielen ”yksinomaista käyttöä” komission päätöksentekomenettelyissä, vaikka kyseisessä ilmoituksessa täsmennettiin, että unionin toimielimet eivät käytä mainittuja kieliä yksinomaisesti vaan pääasiallisesti. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi siis pitänyt tutkia, käyttikö toimielin tosiasiallisesti kyseistä kolmea kieltä eniten, eikä sitä, olivatko ne ainoita käytettyjä kieliä. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki saman virheen kyseisen tuomion 181–183 kohdassa, kun se lisäsi arviointiperusteen, jonka mukaan on arvioitava, antavatko kyseessä olevat kolme kieltä ”erityistä etua” riidanalaisten kilpailujen hakijoille.
- 88 Kolmanneksi komissio esittää, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 167 kohdan viimeisessä virkkeessä, komission tehtävänä ei ole yksilöidä kyseisestä kolmesta kielestä sitä kieltä, jota voidaan käyttää, eikä kunkin näistä kielistä suhteellisella merkityksellä ole merkitystä
- 89 Neljänneksi komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 201 kohdassa kaikki komission esittämät tilastotiedot sillä perusteella, ettei niiden voida olettaa kuvaavan totuudenmukaisesti kyseessä olevien kilpailujen mahdollisten hakijoiden kielitaitoa.
- 90 Kyseisen toimielimen mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetettu näyttökynnys liittyy niiden virallisten kielten yksilöintiin, joita osataan kaikkein yleisimmin unionissa. Kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittaminen on siis oikeutettua sellaisten objektiivisten seikkojen vuoksi, jotka koskevat kielten yleisyyttä ja joiden perusteella voidaan kohtuudella päätellä, että kyseiset tiedot vastaavat niiden henkilöiden kielitaitoa, jotka haluavat osallistua unionin kilpailuihin. Näin ollen komission tehtävänä ei ole osoittaa, että tällainen vastaavuus on asianmukaisesti näytetty toteen.
- 91 Lisäksi valituksenalaisen tuomion 205 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvää päätelmää rasittaa myös oikeudellinen virhe siltä osin kuin se perustuu samaan virheelliseen lähtökohtaan.

92 Komissio väittää lopuksi viidenneksi, että unionin yleinen tuomioistuin esitti valituksenalaisen tuomion 159 kohdassa täysin hypoteettisia arviointeja ja rajoitti merkittävästi tiedonannon SEC(2000) 2071/6 ulottuvuutta.

93 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta kiistävät nämä väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

94 Ensimmäiseksi on muistutettava, että – kuten tämän tuomion 68 kohdasta ilmenee – kaikkien erityistä kielitaitoa koskevien edellytysten on perustuttava selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, joiden avulla hakijat voivat ymmärtää näiden edellytysten syyt ja unionin tuomioistuimet voivat valvoa niiden lainmukaisuutta.

95 Unionin toimielimen, elimen tai laitoksen päätöksen perusteluilla on erityisen suuri merkitys, koska niiden avulla asianomainen voi päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko tästä päätöksestä syytä nostaa kanne, ja toimivaltainen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa, ja perustelujen esittäminen on siten yksi perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuuden edellytyksistä (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja CRU, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

96 Kun kyse on kielen 2 valinnan rajoittamisesta kilpailuilmoituksessa, unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että unionin yleisen tuomioistuimen on tarkistettava, onko kyseisessä ilmoituksessa, avoimia kilpailuja koskevissa yleisissä säännöissä tai komission esittämässä todisteissa ”konkreettisia tietoja”, joiden avulla voidaan objektiivisesti osoittaa sellaisen yksikön edun olemassaolo, jolla kyseinen rajoittaminen voidaan oikeuttaa (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, komissio v. Italia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 95 kohta).

97 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin toteutti valituksenalaisessa tuomiossa perustellusti tämän tarkistuksen ja totesi kyseisen tuomion 116 kohdassa, erityisesti sen 107–115 kohdassa, joiden sisältö on esitetty tämän tuomion 28–30 kohdassa, toteutetun tutkinnan jälkeen, että vaikka riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa esitettyä perustetta, jonka mukaan palvelukseen otettujen uusien työntekijöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, tulkittaisiin kyseisessä ilmoituksessaolevan tehtävien kuvauksen valossa, sillä ei voida – kun otetaan huomioon sen epämääräinen ja yleinenmuotoilu ja se, ettei kyseisessä ilmoituksessa esitetä konkreettisia seikkoja, jotka voisivat tukea sitä – oikeuttaa kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittamista englannin, ranskan ja saksan kieliin.

98 Komissio korosti lisäksi valituskirjelmässään, ettei se riitauta valituksenalaisen tuomion 100–116 kohtaa.

99 Toiseksi siltä osin kuin komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä asetti sille kohtuuttoman todistustaakan, tämän tuomion 69 ja 70 kohdasta seuraa, että yhtäältä komission on osoitettava käsiteltävässä asiassa, että kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittamisella voidaan vastata niihin tehtäviin liittyviin todellisiin tarpeisiin, joita palvelukseen otetut henkilöt tulevat suorittamaan, ja että se on oikeassa suhteessa näihin tarpeisiin nähden ja että se perustuu selkeille, objektiivisille ja ennakoitavissa oleville kriteereille, ja toisaalta unionin yleisen tuomioistuimen oli tutkittava konkreettisesti, onko kyseinen rajoittaminen objektiivisesti perusteltua ja oikeassa suhteessa kyseisiin tarpeisiin, ja tarkistettava paitsi komission esittämien todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus, myös se,

sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset tiedot, jotka on otettava huomioon arvioitaessa kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamisperustetta, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty.

- 100 Unionin yleinen tuomioistuin teki juuri näin, kun se tutki valituksenalaisen tuomion 122–207 kohdassa komission sen perusteen tueksi esittämiä asiakirjoja, jonka mukaan vastikään palvelukseen otettujen henkilöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä.
- 101 Ensinnäkin väitteistä, jotka kohdistuvat valituksenalaisen tuomion 133 kohdan viimeiseen virkkeeseen, 158 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen ja 180 kohtaan, joiden sisältö on esitetty tämän tuomion 34, 39 ja 42 kohdassa, on todettava, että toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei millään tavoin edellyttänyt, että komissio osoittaisi, että kaikki komission yksiköt käyttävät päivittäisessä työssään englannin, ranskan ja saksan kieliä, jotta se voisi osoittaa, että kyseessä oleva rajoittaminen oli oikeutettu.
- 102 Valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan tarkasti komission väitteen, jonka mukaan tiedonannossa SEC(2000) 2071/6 ja erityisesti sen 2.2 kohdassa rajataan tämän toimielimen ”työkielien” määrä kolmeen, kun se katsoi, että kun otetaan huomioon erityisesti kyseisen kohdan, joka liittyy komission jäsenten kollegion päätöksentekoon kirjallisessa menettelyssä, asiayhteys, pelkkä siinä tehty viittaus ”komission kolmeen työkieleen” ei riitä osoittamaan kyseisen väitteen perusteltavuutta.
- 103 Saman logiikan mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 156–158 kohdassa kaikkien komission esittämien, kieliä koskevaan sisäiseen käytäntönsä liittyvien asiakirjojen osalta, että koska niiden ainoana tarkoituksena on määritellä komission eri päätöksentekomenettelyjen kulun kannalta tarpeelliset kielet ja koska niistä ei ilmene, että kyseisten päätöksentekomenettelyiden ja niiden tehtävien välillä, joita riidanalaisissa kilpailuissa menestyneet hakijat tulisivat hoitamaan, olisi välttämätön yhteys, eikä myöskään, että komission yksiköt käyttäisivät kaikkia ”menettelykieliksi” kutsuttuja kolmea kieltä päivittäisessä työssään, kyseisillä asiakirjoilla ei voida oikeuttaa kyseessä olevaa rajoittamista, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet.
- 104 Lisäksi se totesi valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa, että komission toimittamien, OLAFin henkilöstön kielitaitoa koskevien tietojen perusteella ei yksinään eikä yhdessä komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön liittyvien asiakirjojen kanssa voida todeta, mitä viestintäkieltä tai -kieliä tosiasiallisesti käytetään kyseisen yksikön päivittäisessä työssä, tai mikä kieli tai mitkä kielet ovat välttämättömiä tutkijan tai tutkijoiden ryhmänjohtajan tehtävien hoitamiseksi, eikä näiden tietojen perusteella siten voida todeta, minkä kielen tai kielten tyydyttävä taito tekisi riidanalaiset kilpailut läpäisseistä henkilöistä välittömästi toimintakykyisiä hallintovirkamiehiä.
- 105 Valituksenalaisen tuomion 133, 158 ja 180 kohdasta, kun niitä luetaan asiayhteydessään, seuraa näin ollen, että unionin yleinen tuomioistuin – perustellusti – ainoastaan tarkasti, ovatko komission sen oikeuttamisperusteen, jonka mukaan vastikään palvelukseen otettujen henkilöiden on oltava välittömästi toimintakykyisiä, tueksi esittämät asiakirjat omiaan osoittamaan, että englannin, ranskan ja saksan kielet ovat ne kielet, joita niiden yksiköiden, joihin kyseessä olevien kilpailujen hakijat lähtökohtaisesti otetaan palvelukseen, henkilöstö tosiasiallisesti käyttää tavanomaisesti tehtäviään hoitaessaan, joten se, että hakijat osaavat ainakin yhtä näistä kolmesta kielestä tyydyttävästi, on välttämätöntä ja riittävää, jotta kyseiset hakijat ovat välittömästi toimintakykyisiä.

- 106 Toiseksi nämä samat toteamukset pätevät väitteeseen, joka on kohdistettu unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 164 kohdassa esittämään arvioon, jonka mukaan joka tapauksessa ja riippumatta siitä, onko komission päätöksentekomenettelyillä ja riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen erityistehtävien välillä yhteys, komission esittämät asiakirjat, jotka liittyvät sen kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön, eivät lainkaan viittaa kolmena ”menettelykielen” yksinomaiseen käyttöön. Kyseisessä 164 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin nimittäin vain totesi ylimääräisenä huomautuksena, että kyseessä olevat asiakirjat eivät ole omiaan tukemaan päätelmää, jonka mukaan kyseisissä menettelyissä voitaisiin käyttää vain kyseisiä kolmea kieltä. Lisäksi sen yksikön, johon kilpailun hakijat lähtökohtaisesti otetaan palvelukseen, henkilöstön mahdollisuus suorittaa säännölliset tehtävänsä muilla kielillä kuin niillä kielillä, joihin kilpailujen kielen 2 valinta on rajoitettu, voi mahdollisesti saattaa kyseenalaiseksi kyseisten hakijoiden tarpeen hallita yhtä kyseisistä kielistä, jotta he voivat olla välittömästi toimintakykyisiä.
- 107 Lisäksi komission väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi edellyttänyt valituksenalaisen tuomion 181–183 kohdassa, että yhden niistä kielistä, jotka voidaan valita riidanalaisien kilpailujen kieleksi 2, tyydyttävä taito antaa kyseiset kilpailut läpäisseille hakijoille erityistä etua, perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan.
- 108 Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi valituksenalaisen tuomion 183 kohdassa, että komission esittämien tietojen, jotka koskevat OLAFin henkilöstön kielitaitoa, perusteella voidaan enintään todeta, että vaikka englannin kielen taidosta voidaan katsoa olevan etua sisäisessä viestinnässä riidanalaiset kilpailut läpäiseville hakijoille ja kyseisen taidon katsotaan siten mahdollistavan sen, että nämä voivat olla välittömästi toimintakykyisiä tämän viestinnän osalta, tämä toteamus ei päde ranskan kielen ja saksan kielen osaamisen osalta.
- 109 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin saattoi perustellusti todeta, ettei komissio ollut onnistunut osoittamaan, että tyydyttävä ranskan tai saksan kielen taito, toisin kuin sellaisen yhdistelmän, joka käsittää jonkin toisen unionin virallisen kielen, taito olisi välttämätön sen tavoitteen toteuttamisen varmistamiseksi, joka koskee välittömästi toimintakykyisten hallintovirkamiesten palvelukseen saamista.
- 110 Kolmanneksi edellä esitetystä seuraa, ettei unionin yleistä tuomioistuinta voida arvostella siitä, että se katsoi valituksenalaisen tuomion 167 kohdan viimeisessä virkkeessä, että komission pääsihteerin muistioiden, jotka komissio oli toimittanut ja joissa myönnetään asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, mukaisesti tietyillä aloilla pysyviä poikkeuksia antamalla lupa esittää säädösehdotuksia yhdellä ainoalla ”menettelykielellä”, perusteella ei voida tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä, koska niissä ei yksilöidä kyseisistä kielistä sitä kieltä, jota voidaan konkreettisesti käyttää.
- 111 Neljänneksi on todettava, että komission väite, joka koskee valituksenalaisen tuomion 201 ja 205 kohtaa, perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Aluksi on todettava, että toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei kyseisessä 201 kohdassa millään tavoin hylännyt kokonaisuudessaan sellaisten tilastotietojen huomioon ottamista, jotka koskevat vuonna 2012 alemman keskiasteen koulutuksen tasolla kaikkein eniten opiskeltuja kieliä, sillä perusteella, että komissio ei ole osoittanut, että ne kuvaavat totuudenmukaisesti riidanalaisiin kilpailuihin mahdollisesti osallistuvien hakijoiden kielitaitoa, vaan se ainoastaan huomautti, että kyseisten tietojen todistusvoima on vähäisempi sen vuoksi, että niissä viitataan kaikkiin unionin kansalaisiin, mukaan lukien alaikäiset henkilöt.

- 112 Tämän jälkeen on todettava, että komissio ei riitauta unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 202 kohdassa esittämää arviointia, jonka mukaan ainoa seikka, jonka nämä tilastotiedot voisivat osoittaa, on se, että niiden mahdollisten hakijoiden määrä, joiden asemaan kyseessä oleva rajoittaminen vaikuttaa, on pienempi kuin se olisi siinä tapauksessa, että valinta olisi rajattu joihinkin muihin kieliin.
- 113 Lopuksi ja ennen kaikkea on todettava, että kuten unionin yleinen tuomioistuin lähinnä korosti valituksenalaisen tuomion 203 kohdassa, näillä samoilla tiedoilla ei voida osoittaa, että kilpailujen kielen 2 valinnan rajoittaminen on soveltuva ja tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, joka koskee välittömästi toimintakykyisten valintamenettelyn läpäisseiden hakijoiden palvelukseen saamista. Koska unionin yleinen tuomioistuin totesi erityisesti kyseisen tuomion 169 ja 196 kohdassa, että komissio ei ollut esittänyt kyseistä näyttöä, eniten opiskelluista kielistä esitetyt tilastotiedot eivät näin ollen olleet omiaan osoittamaan, että kyseessä oleva rajoittaminen oli kyseisen tavoitteen kannalta objektiivisesti perusteltu.
- 114 Viidenneksi on todettava, että kun komissio riitauttaa valituksenalaisen tuomion 159 kohdassa esitetyn arvioinnin, joka esitetään tämän tuomion 39 kohdassa ja jota se pitää hypoteettisena, ja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rajoitti merkittävästi tiedonannon SEC(2000) 2071/6 ulottuvuutta, se ei vetoa oikeudelliseen virheeseen vaan vaatii unionin tuomioistuinta korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen tästä todisteesta tekemän arvioinnin omalla arvioinnillaan.
- 115 SEUT 256 artiklan 1 kohdasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta kuitenkin seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymysten osalta ja että ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on siis toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston ja arvioimaan sitä ja selvitysaineistoa. Tosiseikaston ja selvitysaineiston arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin, lukuun ottamatta sitä tapausta, että ne on otettu huomioon vääristyneellä tavalla (määräys 27.1.2022, FT ym. v. komissio, C-518/21 P, ei julkaistu, EU:C:2022:70, 12 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 116 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

Kolmas osa, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin vaati oikeudellisesti sitovan toimen esittämistä riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa toteutetun toisen kielen valinnan rajoittamisen oikeuttamiseksi

– Asianosaisten lausumat

- 117 Komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 152–155 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin rajoitti komission toimittamien, sisäiseen kieliä koskevaan käytäntöön liittyvien todisteiden ulottuvuutta virheellisen arviointiperusteen eli kyseisen toimieliimen työkielet vahvistavan oikeudellisesti sitovan toimen olemassaolon perusteella. Henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 6 kohdasta tai unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ei komission mukaan kuitenkaan seuraa, että kilpailun toisen kielen valinnan rajoittaminen voitaisiin oikeuttaa ainoastaan tällaisilla toimilla.

118 Lisäksi sekä komission pääsihteerin muistio tiedonannon SEC(2000) 2071/6 täytäntöönpanosta että Toiminnallisten menettelyjen käsikirjaan sisältyvä osa ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” ovat riidanalaisen kilpailuilmoituksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja ”sisäisiä sääntöjä” siltä osin kuin ne sitovat toimielintä.

119 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta kiistävät nämä väitteet.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

120 Kuten julkisiasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 72–74 kohdassa, tämä ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin rajoitti komission kieliä koskevaan sisäiseen käytäntöön liittyvien todisteidenulottuvuutta katsoessaan, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa määrätyn kaltainen kieliä koskeva rajoittaminen voidaan oikeuttaa vain sitovalla oikeudellisella toimella, perustuu valituksenalaisen tuomion 152–155 kohdan, jonka sisältö selostetaan tämän tuomion 36 kohdassa, virheelliseen tulkintaan.

121 Näistä kohdista, luettuina yhdessä valituksenalaisen tuomion 156–169 kohdan kanssa, jotka esitetään tämän tuomion 37–48 kohdassa, nimittäin ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin totesi ainoastaan alustavien täsmennysten muodossa perustellusti, että näitä todisteita ei voida pitää asetuksen N:o 1/58 6 artiklassa tarkoitettuina yksityiskohtaisina sääntöinä kieliä koskevien yleisten järjestelyjen soveltamisesta, ja tutki tämän jälkeen perusteellisesti, voidaanko mainituilla todisteilla oikeuttaa kyseessä oleva rajoittaminen, kun otetaan huomioon riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan näin ei ole, ei johdu siitä, ettei komissio ole tehnyt sisäistä päätöstä, jolla olisi vahvistettu työkielet komissiossa, minkä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 155 kohdassa ja mitä komissio ei sitä paitsi ole kiistänyt, vaan se johtuu siitä, että näiden samojen asiakirjojen ainoana tarkoituksena on määrittellä komission eri päätöksentekomenettelyjen kannalta tarpeelliset kielet.

122 Näin ollen ensimmäisen valitusperusteen kolmatta osaa ei voida hyväksyä.

123 Näistä seikoista seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

124 Toisessa valitusperusteessa on kuusi osaa, joissa komissio vetoaa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyn selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla ja oikeudelliseen virheeseen.

125 Aluksi on muistutettava, että väitteet, jotka koskevat tosiseikkojen määrittämistä ja arviointia valituksenalaisessa ratkaisussa, voidaan ottaa tutkittaviksi valitusta käsiteltäessä, jos valittaja väittää unionin yleisen tuomioistuimen tehneen toteamuksia, joiden paikkansapitämättömyys käy ilmi asiakirja-aineistosta, tai ottaneen sille esitetyt todisteet huomioon vääristyneellä tavalla (tuomio 18.1.2007, PKK ja KNK v. neuvosto, C-229/05 P, EU:C:2007:32, 35 kohta).

126 Valittajan, joka väittää unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, on SEUT 256 artiklan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, jotka se katsoo

unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan päätenyt niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. Lisäksi vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikastoa ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen (tuomio 28.1.2021, Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 43 kohta).

- 127 Lisäksi on niin, että vaikka selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla voi tarkoittaa asiakirjan tulkittamista sen sisällön vastaisesti, tämän on ilmentävä selvästi unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta, ja sen toteaminen edellyttää, että unionin yleinen tuomioistuin on selvästi ylittänyt selvitysaineiston kohtuullisen arvioinnin rajat. Tältä osin ei riitä sen osoittaminen, että asiakirjaa voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin sitä tulkitsi (tuomio 28.1.2021, Qualcomm ja Qualcomm Europe v. komissio, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44 kohta).
- 128 Toisen kanneperusteen kuutta osaa on tarkasteltava näiden periaatteiden valossa.

Ensimmäinen osa, jonka mukaan tiedonanto SEC(2000) 2071/6 ja sitä koskeva komission jäsenten kollegion hyväksyntä on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

– *Asianosaisten lausumat*

- 129 Komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 132–137 ja 158 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin otti tiedonannon SEC(2000) 2071/6 merkityksen ja ulottuvuuden huomioon vääristyneellä tavalla. Ensimmäiseksi komissio korostaa valituksenalaisen tuomion 133 kohdan osalta, että kyseisessä tiedonannossa ei suinkaan pelkästään arvioida toimielimen päätöksentekomenettelyjä, vaan siinä rajoitetaan selvästi sen työkielien määrä kolmeen, kuten kyseisen tiedonannon 2.2 kohdasta ilmenee.
- 130 Toiseksi se, että 2.2 kohdassa viitataan siihen, että asiakirja voidaan hyväksyä todistusvoimaisella kielellä, ei komission mukaan poista velvollisuutta hyväksyä asiakirja myös jollakin kolmesta työkielestä, toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin sen mukaan katsoi valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa.
- 131 Kolmanneksi käännöspalvelun osallistumiselle ei komission mukaan voida antaa merkitystä, jonka unionin yleinen tuomioistuin antoi sille valituksenalaisen tuomion 116 ja 138 kohdassa. Tällä osallistumisella pyritään komission mukaan nimittäin ainoastaan varmistamaan resurssien tehokkaampi hallinnointi eri yksiköissä, eikä se muuta millään tavoin sitä, että erityisesti komission jäsenten kollegiolle toimitettavan toimea koskevan ehdotuksen tehneellä yksiköllä on oltava käytettävissään virkamiehiä, jotka hallitsevat kolmea työkieltä, kun otetaan huomioon sen aktiivinen osallistuminen päätöksentekomenettelyyn ja velvollisuus noudattaa kyseisen tiedonannon 4 kohdassa mainittua kieliä koskevaa järjestelyä.
- 132 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen todisteita, jotka komissio esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa, osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 133 On todettava, että toisin kuin komissio väittää, valituksenalaisen tuomion 132–137 ja 158 kohdassa toteuttamassaan tutkinnassa, joka koskee tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 ja jonka sisältö esitetään tämän tuomion 34 ja 39 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut tiedonantoa huomioon lainkaan vääristyneellä tavalla.
- 134 Tältä osin on korostettava, että tiedonannon SEC(2000) 2071/6 1.2 kohdasta ilmenee, että tiedonannon tarkoituksena on yksilöidä ne tavat ja keinot, joiden avulla päätöksentekomenettelyt ovat tehokkaampia ja avoimia. Tätä varten tiedonannon 2 ja 3 kohdassa luetellaan voimassa olevat menettelyt, ja sen 4 kohdassa esitetään keinot niiden yksinkertaistamiseksi sekä sen 5 kohdassa muita toteutettavia toimenpiteitä. Erityisesti siltä osin kuin kyse on tiedonannon 2.2 kohdasta, on todettava siitä muun muassa ilmenevän, että kirjallisessa menettelyssä ”asiakirjat on lähetettävä komission kolmella työkielillä”, kun taas valtuutusmenettelyn yhteydessä tehtävän päätöksen teksti ”esitetään yhdellä ainoalla työkielillä ja/tai todistusvoimaisina versioina”.
- 135 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ottanut tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 huomioon vääristyneellä tavalla, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa, että kyseisen tiedonannon tarkoituksena ”on lähinnä arvioida komission jäsenten kollegion eri päätöksentekomenettelyjä – ja ehdottaa niiden yksinkertaistamista” ja että viittaus ”työkieliin” tehdään tiedonannon 2.2 kohdassa, jonka kyseessä oleva osa lisäksi toistetaan sanatarkasti, ”tällaisessa asiayhteydessä ja tarkoin määrättyyn menettelytyyppiin eli kirjalliseen menettelyyn viittaamalla”. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään lainkaan ylittänyt kyseisen 2.2 kohdan kohtuullisen arvioinnin rajoja katsoessaan, että tämä viittaus ei yksin riitä osoittamaan, että kaikki komission yksiköt tosiasiallisesti käyttävät päivittäisessä työssään englannin, ranskan ja saksan kieltä.
- 136 Sama koskee unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa esittämää toteamusta, jossa ainoastaan toistetaan tarkasti tiedonannon SEC(2000) 2071/6 2.2 kohta valtuutusmenettelyssä sovellettavan kieliä koskevan järjestelyn osalta, ja kyseisen tuomion 134 kohdassa esitettyä arviointia, jonka mukaan viimeksi mainitussa järjestelyssä heikennetään kyseisen viittauksen ulottuvuutta. Tätä toteamusta ei kyseenalaista myöskään kyseisen tiedonannon 4 kohta, johon komissio viittaa ja jossa muun muassa esitetään, että ehdotettujen toimenpiteiden vaikutuksena on myös kielellisten vaatimusten yksinkertaistaminen päätösten osalta, ja korostetaan, että kun toimi hyväksytään kirjallisessa menettelyssä, ”ehdotuksen on oltava saatavilla vähintään komission työkielillä”, kun taas silloin, kun on kyse valtuutus- tai toimivallansiirtomenettelyä käyttäen tehdyistä päätöksistä, ”teksti on lähetettävä ainoastaan sen osapuolen tai niiden osapuolten kielellä tai kielillä, joille päätös on osoitettu”.
- 137 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut vääristyneellä tavalla huomioon tiedonannon SEC(2000) 2071/6 5.2 kohtaa, jonka otsikko on ”Kieliä koskevien järjestelyjen yksinkertaistaminen”, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 136 kohdassa, että kyseisessä kohdassa ”korostetaan komission käännöstoimen pääosaston (PO) roolia” siltä osin kuin siinä täsmennetään, että ”yksi merkittävimmistä syistä kirjallisten menettelyjen ja valtuutusmenettelyjen aloittamisen tai loppuun saattamisen viivästytykseen on käännösten saaminen, mukaan lukien juristi-lingvistien tarkistamat tekstit, minkä vuoksi kyseisten asiakirjojen toimittaminen ajoissa [kyseiselle pääosastolle] on välttämätöntä”, ja katsoi kyseisen tuomion 134 kohdassa, että kyseinen 5.2 kohta heikentää siis myös komission ”työkieliä” koskevan viittauksen ulottuvuutta.

- 138 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin saattoi valituksenalaisen tuomion 137 kohdassa katsoa ilman, että se olisi ottanut tiedonantoa SEC(2000) 2071/6 huomioon vääristellyllä tavalla, että tiedonannon 2.2 kohdan perusteella ei voida tehdä hyödyllisiä johtopäätöksiä englannin, ranskan ja saksan kielten tosiasiallisesta käytöstä komission yksiköiden päivittäisessä työssä eikä varsinkaan riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa.
- 139 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut kyseisen tiedonannon 5.2 kohtaa huomioon lainkaan vääristyneellä tavalla, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 158 kohdassa, että siinä annetaan ymmärtää, että yksikkö, joka laatii asiakirjan versiot tarvittavilla menettelykielillä toimitettaviksi komission jäsenten kollegiolle, ei ole kyseisen asiakirjan laatimisesta aineellisesti vastuussa oleva yksikkö vaan käännöstoimen pääosasto, ja että asiakirjan sisällöstä vastaava yksikkö huolehtii vain käännetyn tekstin tarkistamisesta.
- 140 Koska mitään kohtaa ei ole otettu huomioon vääristyneellä tavalla, merkitys, jonka unionin yleinen tuomioistuin on antanut jollekin kyseisessä tiedonannossa nimenomaisesti mainituista tilanteista, kuuluu selvitysaineiston arviointiin, joka ei luonteensa puolesta kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan muutoksenhakuvaiheessa.
- 141 Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa ei siis voi menestyä.

Toinen osa, jonka mukaan komission työjärjestys ja sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

- 142 Komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 139–146 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin otti vääristyneellä tavalla huomioon komission työjärjestyksen, kyseisen työjärjestyksen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen, tiedonannon SEC(2000) 2071/6 ja asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, välisen yhteyden.
- 143 Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin nimittäin luki valikoivasti komission työjärjestyksen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja jätti huomioon ottamatta, että komission puheenjohtaja voi vahvistaa kielet, joilla asiakirjojen on oltava saatavilla, kun otetaan huomioon kollegion jäsenten vähimmäistarpeet tai toimen antamiseen liittyvät tarpeet.
- 144 Sen mukaan komission puheenjohtaja käytti tätä mahdollisuutta antamalla tiedonannon SEC(2000) 2071/6.
- 145 Näin ollen ja vaikka kyseisessä tiedonannossa ei mainita nimenomaisesti niitä kolmea työkieltä, joita kollegion jäsenten on käytettävä, se vahvistaa sisäisen käytännön, joka koskee englannin, ranskan tai saksan kielten käyttämistä komission päätöksentekomenettelyissä.
- 146 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 147 On todettava, ettei komissio kiistä sitä, että unionin yleinen tuomioistuin toisti valituksenalaisen tuomion 139–146 kohdassa täysin tarkasti komission työjärjestyksen ja sen soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen asian kannalta merkitykselliset määräykset ennen kuin se analysoi asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, sisältöä.
- 148 Komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta näin ollen siitä, että se ainoastaan toisti nämä määräykset, vaikka sen olisi pitänyt katsoa, että kyseiset asiakirjat vahvistavat englannin, ranskan ja saksan kielten käytön työkielinä.
- 149 On todettava, että sen lisäksi, että komissio kyseenalaistaa mainittujen asiakirjojen arvioinnin osoittamatta, miten unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla, sen väitteet perustuvat myös valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan.
- 150 Toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin vain tyytynyt esittämään näiden samojen asiakirjojen merkityksellisten määräysten sisältöä. Päinvastoin se arvioi niitä täysimääräisesti yhdessä muiden kieliä koskevaan komission sisäiseen käytäntöön liittyvien seikkojen kanssa, mukaan lukien tiedonanto SEC(2000) 2071/6, ja totesi yhtäältä valituksenalaisen tuomion 152 kohdassa, että nämä asiakirjat, kun niitä tarkastellaan kokonaisuutena, ”ainoastaan osoittavat tässä toimielimessä vakiintunutta pitkäaikaista hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan englantia, ranskaa ja saksaa käytetään kielinä, joilla asiakirjojen on oltava saatavilla niiden esittämiseksi jäsenten kollegion hyväksyttäväksi”, ja toisaalta kyseisen tuomion 157 ja 158 kohdassa, että näistä asiakirjoista tai muista asiakirja-aineistoon sisältyvistä seikoista ei ilmene, että ”komission ja erityisesti sen jäsenten kollegion päätöksentekomenettelyjen ja niiden tehtävien, joita riidanalaiset kilpailut läpäisseet hakijat voivat hoitaa – välillä olisi välttämätön yhteys” tai että ”että komission yksiköt käyttäisivät kaikkia [kyseisiä] kolmea kieltä päivittäisessä työssään”. Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin totesi mainitun tuomion 169 kohdassa, että nämä samat tekstit eivät osoita, että kyseessä olevalla rajoittamisella kyettäisiin vastaamaan yksikön todellisiin tarpeisiin, eivätkä siten osoita, että tässä ilmoituksessa tarkoitettujen virkojen toiminnalliset erityispiirteet huomioon ottaen yksikön etu edellyttäisi, että palvelukseen otetut uudet henkilöt ovat heti toimintakykyisiä.
- 151 Komissio tyytyy näin ollen todellisuudessa vain väittämään, että asiakirjoja, joihin se vetoaa, voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee, mikä ei merkitse sitä, että nämä asiakirjat olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, kuten tämän tuomion 127 kohdassa muistutetaan.
- 152 Edellä esitetyn perusteella toisen valitusperusteen toinen osa ei voi menestyä.

Kolmas osa, jonka mukaan Toiminnallisten menettelyjen käsikirjaan sisältyvä osa ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten lausumat

- 153 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin otti valituksenalaisen tuomion 165–169 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon asiakirjan, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, merkityksen ja ulottuvuuden.
- 154 Komissio väittää erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin jätti kyseistä asiakirjaa arvioidessaan selvästi huomiotta kaksi näkökohtaa. Unionin yleinen tuomioistuin jätti komission mukaan huomiotta sen, että yhtäältä poikkeusjärjestelmän olemassaolo pikemminkin vahvistaa kuin heikentää kolmea menettelykieltä koskevaa sääntöä ja toisaalta kyseinen asiakirja vahvistaa yksiselitteisesti, että toimielimen yksiköiden oli noudatettava siinä vahvistettuja kielellisiä vaatimuksia.
- 155 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 156 On todettava, että komissio vaatii kyseessä olevalla väitteellä tosiasiallisesti unionin tuomioistuinta korvaamaan omalla arvioinnillaan unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnin, joka koskee asiakirjaa, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi selvästi ylittänyt kyseisen asiakirjan kohtuullisen arvioinnin rajat.
- 157 Kuten tämän tuomion 127 kohdassa muistutetaan, tämä väite ei näin ollen merkitse sen toteennäyttämistä, että asiakirja, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla.
- 158 Näin ollen toisen valitusperusteen kolmas osa on jätettävä tutkimatta.

Neljäs osa, jonka mukaan tiedonantoa SEC(2000) 2071/6, komission työjärjestystä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä osaa ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset” ei ole arvioitu kokonaisuutena

– Asianosaisten lausumat

- 159 Komissio väittää, että kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 152 kohdassa, että tiedonanto SEC(2000) 2071/6, komission työjärjestys ja sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä asiakirja, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, osoittavat hallinnollista käytäntöä, se jätti huomiotta sen, että kyseisillä asiakirjoilla vahvistetaan komission toimien antamista koskeva sitova sääntö.

160 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin otti sen mukaan valituksenalaisen tuomion 152–157 ja 159 kohdassa kyseiset asiakirjat huomioon vääristyneellä tavalla, kun se katsoi, etteivät ne olleet riidanalaisen kilpailuilmoituksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja sisäisiä sääntöjä, jotka sen oli otettava huomioon arvioidessaan niiden perustelujen laillisuutta, joita oli esitetty kyseessä olevan rajoittamisen objektiivisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta.

161 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

162 Aluksi on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 156 ja 157 kohdassa, että kyseisen tuomion 123–125 ja 127 kohdassa mainittujen asiakirjojen ainoana tarkoituksena on määritellä komission eri päätöksentekomenettelyissä tarvittavat kielet ja että niiden perusteella ei voida osoittaa, että kyseisten menettelyjen ja niiden tehtävien, joita riidanalaiset kilpailut läpäisseet hakijat voivat hoitaa, välillä olisi välttämätön yhteys.

163 Komissio katsoo, että kun otetaan huomioon kyseisen toimielimen kieliä koskevan järjestelyn sitovuus, unionin yleinen tuomioistuin ei voinut todeta, ettei tällaista yhteyttä ollut, ilman että se olisi ottanut kyseiset asiakirjat huomioon vääristyneellä tavalla.

164 Yhtäältä tämän tuomion 121 kohdasta ilmenee kuitenkin, että toisin kuin komissio vaikuttaa katsovan, unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt tätä päätelmää sillä perusteella, että eri päätöksentekomenettelyihin sovellettava kieliä koskeva järjestely ei olisi kyseistä toimielintä sitova.

165 Toisaalta komissio ei osoita, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tähän johtopäätökseen päätyessään selvästi ylittänyt kyseisten asiakirjojen, joita se on, toisin kuin komissio vaikuttaa väittävän, arvioinnin sekä asiakirjakohtaisesti että kokonaisuutena, kohtuullisen arvioinnin rajat.

166 Edellä esitetystä seuraa, että toisen valitusperusteen neljäs osa ei voi menestyä.

Viides osa, joka koskee tiedonannon SEC(2006) 1489 final huomioon ottamista vääristyneellä tavalla

– *Asianosaisten lausumat*

167 Komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin otti valituksenalaisen tuomion 160–163 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon tiedonannon SEC(2006) 1489 final ja erityisesti sen liitteen, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”.

168 Komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta erityisesti siitä, että kun se totesi kyseisen tuomion 161 kohdassa, että kyseisissä kääntämistä koskevissa säännöissä viitattiin asiakirjoihin, jotka laaditaan englannin, ranskan ja saksan kielellä, mutta ei alkuperäisinä kielinä vaan kohdekielinä, se ei ottanut huomioon sitä, että nämä kolme kieltä olivat sisäiseen käyttöön tarkoitettujen asiakirjojen kääntämisessä käytettävät kielet ja että merkittävin osa tällaiseen

käyttöön tarkoitetuista asiakirjoista oli käännettävä yksinomaan näille kielille. Komission yksiköiden oli näin ollen työskenneltävä jollekin mainituista kielistä käännetyn asiakirjan perusteella.

- 169 Sillä, että tietyt asiakirjat käännetään kaikille virallisille kielille, ei ole tältä osin merkitystä, koska tällainen käänнос koskee ainoastaan asiakirjoja, jotka on tarkoitettu ulkoiseen käyttöön.
- 170 Lisäksi valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa toteutettu ”harmaita” käännöksiä koskevan väitteen tutkiminen merkitsee lisävääristelyä, koska unionin yleinen tuomioistuin keskittyi kyseessä olevan asiakirjan erittäin rajatun kohdan sisältöön ja jätti huomiotta asiakirjan muista osista ilmenevän laajemman ulottuvuuden.
- 171 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta arvioimaan uudelleen komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiä todisteita osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 172 Valituksenalaisen tuomion 160–163 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että sen toteuttamaa arviointia, joka koskee tiedonantoa SEC(2000) 2071/6, komission työjärjestystä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä asiakirjaa, jonka otsikko on ”Päätöksentekomenettelyistä johtuvat kielelliset vaatimukset”, ei voida kyseenalaistaa väitteillä, joita komissio on esittänyt tiedonannon SEC(2006) 1489 final ja erityisesti sen liitteen, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”, perusteella ja joiden mukaan niistä ilmeni, että sisäiseen käyttöön tarkoitetuista asiakirjoista vaaditaan käänнос vain englannin, ranskan ja saksan kielille mahdollisen todistusvoimaisen kielen lisäksi ja että komission yksiköt joutuvat toimittamaan henkilöstönsä kielitaitoon turvautuen käännöksiä, joista käytetään nimitystä ”harmaat” käännökset.
- 173 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi yhtäältä valituksenalaisen tuomion 161 kohdassa, että tiedonannon SEC(2006) 1489 final sisältö ei kumoa kyseisen tuomion 157 ja 158 kohdassa esitettyä arviointia vaan päinvastoin vahvistaa sen. Kyseisen tiedonannon liitteessä ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen” nimittäin mainitaan englannin, ranskan ja saksan kielet ainoastaan kohdekielinä, joille tietyt asiakirjaryhmät on käännettävä, mutta niissä ei millään tavoin määritellä niiden lähdekieltä. Lisäksi suurin osa tässä liitteessä tarkoitetuista asiakirjaryhmistä edellytetään käännettäväksi kaikille virallisille kielille, ja kääntäminen ainoastaan englannin, ranskan ja saksan kielille on itse asiassa poikkeus.
- 174 Valituksenalaisen tuomion 162 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että toisaalta väitettä, joka koskee ”harmaiten” käännösten tekemistä, ei tue mikään seikka, joka koskisi tällaisten käännösten täsmällistä osuutta komissiossa tuotettujen käännösten kokonaismäärästä. Vaikka tiedonannon SEC(2006) 1489 final 2.2 kohdassa todetaan, että on ”erittäin vaikeaa arvioida näiden käännösten määrää luotettavien indikaattorien puuttuessa”, sen 3.1 kohtaan sisältyy kuitenkin vuotta 2007 koskeva arvio, jonka mukaan käännöstoimen pääosaston tuottamat käännökset olisivat 1 700 000 sivua, kun taas ”harmaita” käännöksiä olisi 100 000 sivua. Koska viimeksi mainittu luku koskee kuitenkin komission kaikkia muita yksiköjä paitsi käännöstoimen pääosastoa, on täysin selvää, että ”harmaiten” käännösten määrä on hyvin vähäinen ver-

rattuna käännoistoimen pääosaston tuottamaan määrään. Lopuksi on ennen kaikkea todettava, että mikään asiakirja-aineistoon sisältyvä seikka ei osoita, että kyseiset ”harmaat” käännökset tehtiin juuri edellä mainituille kolmelle kielelle.

- 175 On todettava, että komissio ei osoita, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion mainituissa kohdissa esittämä arvio tiedonannosta SEC(2006) 1489 final ja sen liitteestä, jonka otsikko on ”Kääntämistä koskevat säännöt vuoden 2006 jälkeen”, olisi ilmeisen virheellinen, vaan se tyytyy todellisuudessa väittämään, että kyseisiä tekstejä voidaan tulkita eri tavalla kuin unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut.
- 176 Näin ollen toisen valitusperusteen viides osa ei voi menestyä.

Kuudes osa, jonka mukaan riidanalaiset kilpailut läpäisseiden hakijoiden palvelukseenottoyksiköissä käytettyjä kieliä koskevat tiedot on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja perusteluvollisuutta on laiminlyöty

– *Asianosaisten lausumat*

- 177 Komissio katsoo, että kun otetaan huomioon unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 180–183 kohdassa esittämän, todisteiden arviointia koskevien arviointiperusteiden määrittelyn virheellisyys, johon se vetosi ensimmäisen valitusperusteensa yhteydessä, unionin yleinen tuomioistuin otti kyseisen tuomion 180–185 ja 188–196 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon tiedot, jotka liittyvät OLAFin henkilöstön jäsenten käyttämiin kieliin, kun se katsoi, että nämä tiedot eivät olleet omiaan osoittamaan, että jonkin kyseisistä kolmesta kielestä taito mahdollisti sen, että riidanalaiset kilpailut läpäisivät hakijat ovat välittömästi toimintakykyisiä. Se muistuttaa tältä osin, että se esitti OLAFissa työskentelevien hallintovirkamiesten osaamaa toista ja kolmatta kieltä koskevat tilastotiedot kuvaillakseen kieliin liittyvää työympäristöä, jossa riidanalaiset kilpailut läpäisivät hakijat tulevat hoitamaan virkaansa.
- 178 Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voinut näin ollen kiistää näiden tietojen merkityksellisyyttä ilman, että se olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla, koska ne osoittavat, että riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa kieleksi 2 valittavana olevan kolmen kielen yhdistelmä mahdollistaisi tehokkaan vuorovaikutuksen henkilöstön keskuudessa, jolla varmistetaan, että kilpailut läpäisivät hakijat ovat välittömästi toimintakykyisiä.
- 179 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään voinut tyytyä käyttämään kyseisten tietojen analyysissä yksinomaan määrällistä perustetta päätelläkseen, että pelkästään englannin kielen hallinta tuo etua riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitetun komission yksikön kieliympäristössä.
- 180 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa, kyseisten yksikköjen henkilöstön jäsenten osaamaa kolmatta kieltä koskevat tiedot ovat merkityksellisiä, jotta voidaan antaa tarkin mahdollinen kuva kyseisestä kieliympäristöstä.
- 181 Lopuksi komissio väittää, että valituksenalaisen tuomion 191 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin otti vääristyneellä tavalla huomioon Hercules III -ohjelman tiettyjen osien hallinnointitiedot, jotka komissio oli toimittanut, ja näin tehdessään komissio tukeutui toteamukseen, jonka mukaan kyseisen ohjelman perustamisesta annetussa asetuksessa eli ohjelman perustamisesta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules III -ohjelma) ja päätöksen N:o 804/2004/EY

kumoamisesta 26.2.2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa N:o 250/2014 (EUVL 2014, L 84, s. 6) ei edellytetä yhden niistä kolmesta kielestä käyttämistä, jotka riidanalaisen kilpailuilmoituksen mukaan voidaan valita toiseksi kieleksi. Komission mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että OLAFin yksiköt vastaavat kyseisen ohjelman hallinnoimisesta.

- 182 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että toisen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska komissio ainoastaan vaatii unionin tuomioistuinta vahvistamaan arviointinsa sen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämistä todisteista osoittamatta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut ne huomioon vääristyneellä tavalla.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 183 On muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa, että komission esittämien tietojen perusteella ei voida todeta, mitä viestintäkieltä tai -kieliä tosiasiallisesti käytetään niiden yksikköjen, joilta tiedot ovat peräisin, päivittäisessä työssä.
- 184 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 181–183 kohdassa, että komission esittämistä tiedoista ilmenee, että toisin kuin englannin kielen taito, ranskan ja saksan kielten taito ei tuonut erityistä etua verrattuna unionin muiden virallisten kielten taitoon, kun otetaan huomioon tarve saada palvelukseen välittömästi toimintakykyisiä virkamiehiä.
- 185 Kuten tämän tuomion 81–83, 104 ja 107–109 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin saattoi perustellusti käyttää tällaista vaatimusta kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamisen tutkimisen perusteena.
- 186 Erityisesti tämän tuomion 107 ja 108 kohdan mukaisesti on korostettava, että komissio tulkitsee valituksenalaista tuomiota virheellisesti, kun se arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se tukeutui valituksenalaisen tuomion 181 ja 183 kohdassa edun käsitteeseen. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin rajoittunut komission esittämien tietojen määrälliseen arviointiin vaan totesi niissä perustellusti, että ranskan ja saksan kielen taidon vaatimus ei ollut perustellumpi kuin jonkin muun unionin kielen taidon.
- 187 Valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa mainituista tiedoista, jotka koskevat riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa tarkoitettuja tehtäviä hoitavien hallintovirkamiesten ilmoittamaa kolmannen kielen taitoa, on lisäksi todettava, että kyseiset tiedot on mainittu ”vaikka niiden sisältö ei millään tavoin muuta [valituksenalaisen tuomion] 183 kohdassa esitettyä arviointia”.
- 188 Koska valituksenalaisen tuomion 184 kohdassa esitetty perustelu on ylimääräinen perustelu, kyseistä kohtaa vastaan esitetyt väitteet, jotka koskevat näiden tietojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla sekä ristiriitaisia perusteluja, ovat tehottomia.
- 189 Hercules-ohjelman tiettyjen osien hallinnointitietojen arvioinnin osalta on todettava, että valituksenalaisen tuomion 191 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin aluksi korosti, että missään asetuksen N:o 250/2014 säännöksessä ei edellytetty englannin, ranskan tai saksan kielen käyttämistä kyseisen ohjelman täytäntöönpanossa ja hallinnoinnissa.

- 190 Saman tuomion 192 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että asiakirjan, jonka otsikko on ”Petostentorjunnan alan toimintaohjelmat” ja jossa luetellaan ainoastaan yhdeksän ehdotuspyyntöä, jotka on julkaistu englannin, ranskan tai saksan kielellä, perusteella ei voitu yksilöidä, olivatko nämä ehdotuspyynnöt suoraan OLAFin henkilöstön vai komission käännoksistä vastaavan pääosaston laatimia.
- 191 Valituksenalaisen tuomion 193 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin korosti, että ”minkään – – asiakirjojen sisältämän seikan perusteella ei voida katsoa, että [riidanalaisessa kilpailuilmoituksessa] tarkoitettut kilpailut läpäisseet hakijat saivat vastuulleen tehtäviä, jotka liittyvät ehdotuspyyntöjen laatimiseen Herkules III -ohjelman puitteissa, eivätkä muita tehtäviä”.
- 192 Komissio ei kyseenalaista unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 193 kohdassa esittämää toteamusta eikä osoita, millä tavoin tämä olisi ottanut sen tältä osin toimittamat tiedot huomioon vääristyneellä tavalla, vaan yksinomaan vetoaa kyseisten tietojen erilaiseen tulkintaan kuin se, jonka unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon, mikä ei – kuten tämän tuomion 127 kohdassa muistutetaan – sellaisenaan merkitse sitä, että kyseisten tietojen ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla olisi näytetty toteen.
- 193 Koska valitusperusteen kuudes osa ei voi menestyä, toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 194 Komissio väittää, että koska unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kanteen ensimmäisessä oikeusasteessa yhtäältä sillä perusteella, että kyseessä olevan rajoittamisen oikeuttamista oli arvioitu oikeudellisesti virheellisellä tavalla, ja toisaalta sen vuoksi, että kyseisen toimielimen esittämä selvitysaineisto otettiin huomioon vääristyneellä tavalla, riidanalaisen kilpailuilmoituksen toista osaa koskevia valituksenalaisen tuomion perusteluita rasittaa oikeudellinen virhe.
- 195 Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta väittävät, että tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska sitä ei ole perusteltu itsenäisesti, vaan siinä ainoastaan toistetaan väitteet, jotka koskevat kyseessä olevaan rajoittamiseen liittyvää väitettyä oikeudellista virhettä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 196 Ensimmäistä ja toista valitusperustetta koskevista arvioinneista ilmenee, ettei komissio ole näyttänyt toteen väitettyjä oikeudellisia virheitä ja väitettyä selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla.
- 197 Koska kolmas kanneperuste perustuu näihin samoihin väitteisiin, se on hylättävä perusteettomana.
- 198 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että koska yhtäkään valitusperustetta ei hyväksytä, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 199 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 200 Koska Espanjan kuningaskunta ja Italian tasavalta ovat vaatineet, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Espanjan kuningaskunnan ja Italian tasavallan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset